

Misleidende leer

over de

herbelichaming

**Vervollediging bij het boekje
Incarnatie en Reïncarnatie**

**Een selectie uit God's Nieuwe Openbaringen naar de belofte in
Johannes 14.21, via het innerlijk woord ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

Bertha Dudde

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van Goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie Mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal Mijn Vader hem liefhebben. Ook IK zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling GODS woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het God's wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord God's, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen, die het het meeste nodig hebben.

Uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.bertha-dudde.info>

<http://www.berthadudde.net/>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Vertalingen door Gerard F. Kotte

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezie, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het “innerlijk woord.”

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandelijkerwijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte, dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de Waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles, wat mij gezegd wordt, op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

B.D. Nr.

Wie was Bertha Dudde?

6740 De uitwerking van valse leren - Bestrijden

Voorbelichaming – Belichaming op aarde - Het lot in het rijk hierna

6930 De ontwikkelingsgang van de ziel voor haar belichaming

7141 Bestrijding van de aandriften uit de voorbelichaming

7669 De ziel gaat bewust de belichaming aan

8745 Een verschillend lot van de zielen na de dood

8987 Verscheidenheid van de hemellichamen

Over de dwaling van de leer van de herbelichaming

786 Weg van de ziel voor haar bestaan op aarde -
Leer van de herbelichaming

787 Weg van de ziel voor haar bestaan op aarde -
Leer van de herbelichaming

788 Weg van de ziel voor haar bestaan op aarde -
Leer van de herbelichaming

1587 Reïncarnatie – Geestelijk schouwen

3220 Weerlegging van de leer van de herbelichaming –
Rechtvaardigheid

4913 Tegengestelde ontwikkeling is nooit de Wil van GOD -
Herbelichaming – Omgekeerd proces -
Hernieuwde kluistering - Lichtwezen

5188 Reïncarnatie – Dwaalleer – Kindschap GOD's

8000 Herbelichaming vanuit een bijzondere motivatie

8288 Voortdurende aanvallen van de tegenstander -
Lichtdragers - Reïncarnatie

8648 Antwoord op het vraagstuk over herbelichaming

Belichaming en herbelichaming van lichtwezens ten behoeve van een missie

- 2336 Het worstelen in het hiernamaals
Herhaalde belichaming op aarde?
- 2881 Belichaming van de lichtwezens - Missie
- 4803 Belichaming van vele lichtwezens in de eindtijd
- 7391 Wet van de eeuwige ordening - Belichaamde lichtwezens

Herbelichaming van de leerlingen van JEZUS en Johannes, de Voorloper van JEZUS

- 7080 Belichaamde lichtwezens -
Discipelen van JEZUS thans op aarde
- 4899 De belichaming der lichtwezens – De voorloper
- 4970 Belichaamde lichtwezens zonder herinnering aan vroeger -
De voorloper
- 7604 De voorloper - Kennis over eerdere belichaming is niet dienstig

Dwaling over een meermalige incarnering van JEZUS

- 8264 Betreft de vraag over de incarnering van JEZUS
- 8750 Was de Ziel van JEZUS al voor de menswording
van GOD geïncarneerd?
- 8751 Weerlegging van de onjuiste opvatting over
de incarnering van JEZUS

Over de wederkomst van CHRISTUS

- 3768 Het tweede nederdalen van CHRISTUS
- 4783 Het zichtbare verschijnen van de Heer
- 8743 Opheldering over de komst van de Heer

De uitwerking van valse leren - Bestrijden

Een valse leer kan eindeloos veel dwaalleren of opvattingen ten gevolge hebben, wanneer ze niet wordt rechtgezet, voordat ze haar verwoestende werking kan uitoefenen. Want een verkeerde leer, het doet er niet toe op welk gebied, is steeds het werk van Mijn tegenstander, die daardoor de mensen wil winnen wil en ervoor wil zorgen, dat ze niet in staat zijn de waarheid in te zien. Maar wat van de tegenstander uitgaat, kan nooit een goede of onschadelijke uitwerking hebben. Alleen daarom probeer IK u steeds weer de waarheid toe te voeren, omdat op een andere manier een dwaalleer niet kan worden bestreden. IK ga er dus ook nooit met geweld tegen in, maar maak het voor ieder mens mogelijk zo'n verkeerde leer te onderkennen en ze door de waarheid te verdringen. Wanneer u, mensen, nu van de verwoestende werking ervan op de hoogte bent, zult u ook begrijpen, waarom IK Mijn lichtdragers steeds weer opdraag, zonder schroom op te treden tegen alles, wat niet volgens de waarheid is.

IK kan wel consideratie hebben met mensen, die totaal onwetend zijn, die - in goed geloof juist te handelen - achter de dwaling staan, omdat ze deze voor waarheid houden. Maar IK weet ook, wie in staat is tot een beproeving en wanneer IK deze nu de mogelijkheid geef, zich bezig te houden met de geestelijke leer die hem werd aangeboden, wanneer IK hem de waarheid doe toekomen en hij hier dus de dwaling tegenover kan stellen, dan moet hij deze gunst ook benutten. En dan kan IK tegenover hem niet meer toegeeflijk zijn, wanneer hij desondanks aan de dwaling vasthoudt en de waarheid niet aanneemt. Want alleen de waarheid kan zegen voor zijn ziel opleveren, een dwaalleer daarentegen kan zijn ziel geen vooruitgang brengen, doch de graad van liefde van een mens voor Mij zal worden beoordeeld, waarin hij aan een valse leer gevolg geeft. Nochtans moet hij de waarheid aannemen en wanneer dit niet in het leven op aarde gebeurt, dan in het rijk hierna. En al naar gelang de graad van licht, waarin hij van hier weggaat, zal hij dwaling en waarheid daar kunnen inzien in kortere of langere tijd. Maar alleen de waarheid kan hem gelukkig maken.

Maar lukt het de lichtdragers al op aarde een valse leer te brandmerken en deze door de zuivere waarheid onschadelijk te maken, lukt het hen Mijn tegenstander als oorsprong van een leerstelling aan te tonen, dan is er onvoorstelbaar veel gewonnen, omdat tegelijkertijd ook alle uitwerkingen van die leer worden ingezien en omdat de mens nu ook Mij en Mijn Wezen steeds duidelijker onderkent, Dat echter door verkeerde leerstellingen verborgen is of helemaal een

verwongen beeld van Mij oplevert. Want steeds zult u er aan moeten denken, dat Mijn tegenstander het wil verhinderen, dat u Mij ziet zoals IK ben, om u ook te verhinderen Mij liefde te betonen en op Mij aan te sturen. IK, als de eeuwige Waarheid Zelf, kan dus door dwaling alleen maar verkeerd worden voorgesteld en er is een grote mate van liefde voor nodig om zich toch aan Mij te geven en zich van de dwaling niets aan te trekken. Maar deze liefde hebben slechts zeer weinig mensen en daarom is dus de dwaling een groot gevaar, want hij drijft toch de mensen in handen van Mijn tegenstander, zo de liefde zijn invloed niet verhindert.

De mensen nemen de waarheid lang niet ernstig genoeg, want het diepe verlangen ernaar zou hen snel laten inzien, waar de dwaling is binnengeslopen. Maar meestal nemen ze gedachtenloos alles aan, wat hen wordt voorgesteld als waarheid, ofwel ze wijzen alles af. De zuivere waarheid zou ingang vinden, als de mensen zelf deze nastreefden. Hun onverschilligheid tegenover de waarheid maakt het echter Mijn tegenstander mogelijk, binnen te dringen en verkeerde leerstellingen te verbreiden en dat het de bedoeling van Mijn tegenstander is, Mij tegen te werken, zal ieder duidelijk zijn. Dus moet ook het gevaar van zijn invloed en zijn werken door de mensen worden ingezien en mag men zich tegenover de dwaling niet tolerant opstellen, als hij als dwaling wordt ingezien en men in staat is en ook is opgedragen, er de de zuivere waarheid tegenover te stellen. Want IK stuur alleen de waarheid naar de aarde, om de mensen te helpen vanuit het donker van de nacht in het licht van de dag te komen. En wie licht ontvangt moet zijn ogen niet op het duister richten, integendeel, hij moet zijn licht in deze duisternis brengen om ze te verjagen.

Amen

Voorbelichaming – Belichaming op aarde -
Het lot in het rijk hierna

B.D. Nr. 6930

29.09.1957

De ontwikkelingsgang van de ziel voor haar belichaming

U, mensen, bent door vele omvormingen heengegaan. Dat wil zeggen, uw eigenlijke ik - de ziel - moest een eindeloos lange ontwikkelingsgang afleggen, voor ze zich in het menselijk lichaam mocht belichamen. En deze ontwikkelingsgang dus was de gang door gehele werken van de schepping. De

ziel moest, in talloze partikeltjes opgelost, elk van deze werken der schepping bewonen en daardoor langzaam rijp worden. Ze moesten steeds weer nieuwe vormen betrekken, zodra verschillende deeltjes zich hadden aaneengesloten. En alle vormen – de ontelbare werken der schepping - droegen dus bij aan het rijp worden van deze zielenpartikeltjes, tot op het laatst weer alle deeltjes zich aaneen mochten sluiten en als menselijke ziel de laatste vorm, het menselijk lichaam, betrokken en deze bewoonden. Deze ontwikkelingsgang hebt u dus allen moeten gaan, omdat de afstand tot GOD door uw vroegere zondenvall te groot is geweest en de ziel deze verre verwijdering van Hem nooit zou hebben kunnen overwinnen, wegens hun dode toestand, die de afval hen had opgeleverd. Ze moest eerst tot leven worden gebracht. Maar het leven kan zulke zondig geworden wezens niet worden geschonken. Ze moesten het verwerven, door dienstbaar te zijn. Maar vrijwillig zou het wezen nooit dienstbaar zijn geweest, omdat de tegenstander van GOD, die het eens gevolgd is in de diepte, het wezen bij het dienstbaar zijn zou hebben gehinderd.

Het mocht echter ook niet eeuwig aan de dood zijn vervallen, het moest de mogelijkheid worden geboden levend te worden. En deze “mogelijkheid” was de schepping. GOD ontwong Zijn tegenstander het gevallen geestelijke en maakte het dienstbaar aan Zich Zelf. Hij wees elk scheppingswerk naar de natuurwet een bestemming toe en liet het gevallene deze bestemming in de toestand van “je moet” vervullen. Bijgevolg moest het dienen en het verwierf zich daardoor - ofschoon pas na eindeloze tijd - weer een gering leven, dat het echter gestaag tot vergrote aktiviteit in staat stelde. Want alles wat uit GOD’s Liefde eens als wezenlijk is voortgekomen, was door Hem uitgestraalde Kracht, Die aandringt op werkzaamheid. Maar het wezenlijke, dat zich bij de tegenstander van GOD aansloot, verweerde zich tegen de aanstraling van GOD’s Liefde, Die voor het leven – dus voor het actief zijn van een wezen – noodzakelijk is en daarom verviel het in de toestand van dood zijn. En het zou ook eeuwig niet meer terugkeren tot het leven, als het aan het wezen zelf was overgelaten, omdat het totaal krachteloos werd door zijn val in de diepte. Daarom had GOD een werkstuk in het leven geroepen, dat de wil van het wezen om actief te zijn, tevoren uitsloot, dat nu alleen aan Zijn Wil ondergeschikt werd, dat volgens de wetten der natuur de bestemming vervulde, die Hij dit werk, de gehele schepping, had toegewezen. Zijn plan bestond alleen daarin, het dode weer langzaam tot leven te brengen, het de mogelijkheid te geven werkzaam te zijn. En zo werd het in nietige partikeltjes aan de afzonderlijke scheppingswerken toegevoegd en volgens de wetten der natuur aangezet tot werkzaamheid. Het was gebonden in die scheppingen en kon zich niet verzetten. Het moest dienen, maar kon daardoor ook een graad van ontwikkeling bereiken, die het steeds meer vrijheid opleverde en die ook het wezenlijke uiteindelijk verplaatst in de toestand van vrije wil, waarin het nu echter vrij moet beslissen of het verder ernaar wil streven omhoog te gaan of de diepte weer wil kiezen. Want GOD helpt het wezen wel opwaarts te

gaan, maar Hij dwingt het er niet toe, wanneer zijn wil verlangt naar beneden te gaan.

De beslissing in vrije wil heeft nu plaats in het laatste ontwikkelingsstadium op deze aarde, wanneer de ziel als mens is belichaamd en weer de vrije wil kan gebruiken naar eigen goeddunken. Dan moet de mens de grote genade van de ontwikkelingsgang tot nu toe inzien en het aardse leven bewust ten volle benutten. Hij moet zich deze genade waardig tonen en willen, dat ook de laatste uitermate korte periode hem naar het doel zal voeren. Hij moet de laatste voltooiing nastreven met al zijn zinnen en dus het toebehoren aan GOD laten zien; hij moet alles doen, om niet weer in handen te vallen van diegene, van wie GOD's Liefde, eindeloos lange tijden door, hem heeft geholpen zich los te maken. Hij mag niet lichtvaardig van deze korte tijd genieten, hij moet steeds maar aan het geestelijke doel denken, dat hem het vrij worden oplevert van elke gebondenheid, dat hereniging met GOD betekent in licht en kracht en gelukzaligheid. En daartoe is u, mensen, het aardse leven gegeven, opdat uw ziel vrij zal worden van een keten, die haar in de oertijden werd aangedaan door de tegenstander GOD's, waaraan ze echter ook zelf de schuld had en daarom ook zelf haar deel moet aflossen, om vrij te worden en te kunnen leven in eeuwigheid.

Amen

B.D. Nr. 7141

07.06.1958

Bestrijding van de aandriften uit de voorbelichaming

Alles, wat u nog aankleeft uit uw voorbelichaming, moet gedurende het aardse leven worden afgestoten of in het tegendeel worden veranderd. Dat is het doel van uw aardse leven, dat u aan uzelf werkt om nog de laatste graad van uw voltooiing te bereiken, die in deze tijd van uw leven op aarde wel kan worden bereikt, maar ook grote wilskracht vergt. U hebt in de tijd van de voorbelichaming al veel van het tegengoddelijke kunnen afstoten. In elke vorm konden de substanties van de ziel rijp worden en zo was een zekere graad van rijpheid bereikt, die dan de belichaming als mens toeliet. Maar u begint deze nu in een nog erg gebrekkige toestand, uw ziel is nog met veel fouten en zwakheden behept, die ze ten dele ook uit de stadia van de voorbelichaming heeft meegebracht in het aardse leven als mens.

Ze zal nog zo velerlei aandriften en begeerten in zich hebben, die ze moet afleggen en bestrijden, wil ze volmaakt worden, zoals haar doel is op aarde. En

juist in deze tijd wordt ze uiterst in het nauw gebracht door de tegenstander GOD's, die nu ook zijn invloed op de mens kan doen gelden. En nu valt ze niet meer onder de wet van "je moet" en dat de uiterlijke vorm haar, naar de Wil van GOD, een bepaalde graad van rijpheid oplevert, maar ze kan zelf vrij beslissen, of haar wil zich aan de invloed van de tegenstander ondergeschikt maakt, of dat ze weerstand biedt en zich naar GOD toekeert. Van deze instelling hangt dus de graad van rijpheid af, die de ziel in het aardse leven verkrijgt. Maar de tegenstander zal begrijpelijkerwijs heel wat meer aan invloed winnen, wanneer de ziel nog erg belast is met zwakheden en slechte gewoonten van gelijk welke aard. En een des te hardere strijd zal ze moeten voeren tegen verzoeken van allerlei aard, die ze nooit zonder hulp zou kunnen doorstaan. Maar er wordt haar ook in het aardse leven elke hulp verleend, omdat GOD Zich bekommert om de terugkeer van iedere ziel en omdat Zijn Liefde overal een handje helpt, waar de ziel zwak is en dreigt te falen. Maar de vrije wil tast ook GOD niet aan en de beslissing wordt toch aan de mens alleen overgelaten. Maar hij moet ook weten, dat in ieder mens nog veel onrijps tot rijpheid moet worden gebracht, hij moet ook weten, waarin deze tekortkomingen bestaan, dat de ziel al bij de verwekking in het menselijk lichaam van gebrekkige gestalte is of zijn kan en dat ze juist door zulke fouten en zwakheden is aangetast, die ze in haar voorbelichaming niet de baas werd, deels door nog grote weerspanning van het geestelijke, deels door een snel beëindigen van het verblijf in eerder genoemde vormen. En de mens moet daarom met sterke wil strijden tegen alle begeerten en slechte gewoonten, die hij zelf als van niet goddelijke oorsprong kan inzien. En hij zal, wanneer hij maar van goede wil is, op elke manier worden ondersteund, hij zal in staat zijn zich vrij te maken nog gedurende het leven op aarde, omdat ieder mens rijp kan worden, die het maar ernstig wil. Maar hij zal steeds een beroep moeten doen op de hulp van GOD in JEZUS, daar hem anders de bevrijding van de tegenstander nooit zal lukken.

Amen

B.D. Nr. 7669

10.08.1939

De ziel gaat bewust de belichaming aan

U gaat uw weg over de aarde aan, volkomen bewust van wat u te wachten staat, en u geeft vrijwillig uw toestemming. Maar de herinnering hieraan wordt u ontnomen, anders zou uw gang over de aarde onder een zekere dwang plaatsvinden, wat voor het rijpen van uw ziel niet bevorderlijk zou zijn. U moet daarom tijdens uw aardse leven niet klagen over de een of andere

lotsbeschikking, want zij zijn alle slechts middelen, die u moet helpen de zielen tot rijpheid te laten komen en die bij de juiste instelling ook tot volkomenheid leiden. Dus moet uw wil juist gericht zijn, en daaruit bestaat de aardse levensbeproeving, met welk doel u op aarde verblijft.

Wanneer u zich als mens belichaamt, dan lijken u alle hindernissen makkelijk te overwinnen, en u neemt ze graag op u, omdat u inziet, dat dit de laatste belichaming in een gedaante is, dat u daarna in alle vrijheid zult kunnen leven, wanneer u de aardse levensweg afgelegd hebt. En het is u ook mogelijk vrij te worden uit de vorm door dit aardse leven, wanneer u altijd GOD's ondersteuning vraagt. Dan bewijst de ziel dat ze haar aardse levensdoel vervullen wil. Ze bewijst, dat ze GOD erkent, en ze verlangt ook naar Hem, anders zou ze Hem niet om Zijn hulp aanroepen. En ook de zwaarste slagen van het noodlot zal de ziel nu kunnen overwinnen, deze zal ze nooit alleen hoeven te dragen, maar ze zal veel geestelijke bijstand ervaren, zodat haar aardse leven ook altijd weer verlichting vertonen zal en ze steeds rijper uit iedere beproeving tevoorschijn zal komen. Doch zonder zulke beproevingen kan ze niet omhoog klimmen in haar ontwikkeling. Deze kennis wordt haar gegeven vóór haar belichaming als mens, en ze weigert ook niet de aardse levensweg aan te gaan. Zou haar deze herinnering gelaten blijven, dan zou haar willen en handelen niet vrij zijn; ze zou steeds onder een dwang handelen en ook uit vrees voor het komende, zelfs als haar geen volledige duidelijkheid en een weten hierover geschonken werd. Maar als mens moet u weten, dat u vrijwillig uw aardse lot op u genomen hebt, en dit weten moet u inzoverre geruststellen, dat u er altijd aan zult moeten denken, dat u de gehele vrijwording uit de gedaante mogelijk is, hoe ook uw aardse levensweg bepaald is. U moet weten, dat u altijd geestelijke ondersteuning mag ondervinden, dat GOD zelf wil dat u tot Hem terugkeert en dat Hij naar u verlangt en dus ook alles zal doen om u de terugkeer makkelijker te maken en dat u daarom ook niets behoeft te vrezen, wat voor lotsbeschikking u ook overkomt. Want met Zijn hulp zult u alles kunnen overwinnen, met Zijn hulp lukt het u meester te worden over Zijn tegenstander, die u nog geboeid houdt. Want deze heeft geen macht meer over u, wanneer u naar GOD verlangt, Die uw aller Vader is. Die in JEZUS CHRISTUS de strijd heeft gevoerd tegen Zijn en uw vijand en Die hem aldus ook overwonnen heeft. En bij Hem hoeft u alleen maar om kracht te vragen, Hij zal u te allen tijde bijstaan, Hij zal u Zelf van kracht voorzien, als het erom gaat, de levensweg met goed gevolg af te leggen, als het erom gaat alle moeilijkheden te boven komen, welke beproeving u ook is opgelegd, opdat u nog op aarde tot rijpheid komt, zodat u vrij wordt uit iedere gedaante en als vrij schepsel zult kunnen binnengaan in het geestelijke rijk.

Amen

Een verschillend lot van de zielen na de dood

IK Zelf ben bij u als u Mijn Woord verneemt en Mijn nabijheid moet u met licht en kracht vervullen, omdat IK Zelf de Oerbron ben van Licht en Kracht. Dat u daar nu zuiver lichamelijk niets van zult bemerken, is terwille van uzelf niet anders mogelijk, want het zwakke lichaam zou vergaan in de doorstraling, als IK deze niet alleen op uw ziel zou richten, die al een grote mate van licht en kracht kan verdragen en in deze toestand gelukkig is. U zult dit nu moeten geloven, want IK kan u daarvoor geen ander bewijs geven, dan dat u Mijn Woord zult vernemen en dit Woord uw ziel ook gelukzaligheid moet bezorgen. Dit is toch het bewijs van Mijn rechtstreeks contact, want Mijn Woord is Kracht en Licht en dit houdt u vast, het kan niet meer vergaan, het is het zichtbare teken van Mijn tegenwoordigheid, dat u ook dan nog gelukkig zal maken, wanneer u deze innige band losmaakt, doordat u weer de wereld en haar eisen in acht neemt. Maar u bent van licht en kracht vervuld en zult alle verleidingen van de wereld weerstaan, uw blik is voortdurend op Mij gericht en u zult Mij ook niet meer verlaten, zoals IK ook u niet meer zal laten gaan, die van Mij bent geworden door de innige band met Mij.

En IK wil u steeds weer opnieuw gelukkig stemmen, doordat IK u zal inwijden in diepe geheimen, in een weten, dat alleen IK u kan overbrengen, omdat het geestelijke gebieden aanroert, die voor u als mens nog gesloten zijn, zolang IK Zelf ze niet voor u open. En zo'n weten zal u steeds gelukkig stemmen en ook Mijn overgrote Liefde voor u aantonen. De overgang uit het aardse bestaan in het geestelijke rijk is geheel in overeenstemming met de toestand van rijpheid van de mens en daarom dus geheel verschillend. Een ziel, die nog gebrekkig is gevormd, die niet veel liefde kan laten zien, weet meestal niet, dat ze lichamelijk dood is. Ze houdt zich nog op in dezelfde omgeving en zal alleen niet met zichzelf in het reine komen, omdat ze overal op hindernissen stuit, die zich voordoen, omdat ze gelooft nog te leven en toch noch wordt aangehoord, noch dingen kan verrichten, die ze op aarde heeft gedaan. En zulke zielen zijn ook in de duisternis, die in overeenstemming met hun lage graad van liefde ondoordringbaar is, of af en toe in een lichte schemertoestand overgaat. Zo'n ziel is dus niet gelukkig en ze dwaalt rond, ze klampt zich vast aan gelijkgeaarde zielen op aarde, tracht dezen haar gedachten op te dringen en weert alle wezens af, die haar willen helpen in haar toestand, die ook zo lang kan aanhouden, of ook slechter kan worden, als ze niet in zichzelf keert en over haar toestand nadenkt.

Verlaat echter een ziel de aarde, die geen slechte levenswandel leidde, die ook kleine verdiensten heeft verworven door werken van liefde, maar die niet erg bereid was te geloven en de weg naar Mij in JEZUS niet heeft gevonden op aarde, dan zal deze ook vaak niet weten, dat ze lichamelijk niet meer op de aarde vertoeft, ze zal door uitgestrekte eenzame streken gaan, wel in een lichte schemering, maar niet in staat iets waar te nemen, geen wezens ontmoeten en alleen zijn met haar gedachten. En ze zal steeds nog voortdurend bezig zijn met veel wereldse gedachten, erg verlangen naar de meest verschillende dingen en eronder lijden, dat ze niets bezit, wat ze niet kan begrijpen en waarom ze denkt, door catastrofes of haar niet welgezinde mensen in eenzame landstreken te zijn overgeplaatst en ze zal nu steeds weer op zoek zijn naar een uitweg. En ze kan eindeloze tijden door zulke streken trekken, tot ze langzaam door deze woestenij op andere gedachten komt en dan ook met gelijkgeaarde wezens samenkomt, wat al een kleine vooruitgang betekent. Want zodra ze van gedachten kan wisselen, bestaat de mogelijkheid zulke zielen te onderrichten, want meestal zijn het Lichtwezens, die in dezelfde omhulling de wezens tegemoet treden, om hen te helpen, dat ze inzicht in zichzelf krijgen. Dan begint ook voor deze zielen een langzame klim omhoog.

En verlaat nu een ziel haar aardse lichaam, die Mij op aarde erkende, wier levenswandel een leven in liefde was, die in Mij geloofd heeft in JEZUS en dus ook van haar oerschuld verlost is, dan gaat deze ziel het lichtrijk binnen, dat wil zeggen: ze zal zichzelf terugvinden in een heerlijke streek, waar ze het diepste geluk ervaart, waar ze ontvangen wordt door wezens, die net als zij doorstraald zijn met licht, ze zal haar geliefden terugzien, ze zal alle aardse moeilijkheden hebben afgelegd, ze zal kunnen gaan waarheen ze verlangt, waar ze maar zou willen vertoeven, ze zal een gelukzaligheid ervaren, waarvan ze op aarde geen voorstelling had, ze zal in vurige liefde tot Mij ontbranden, Die u zo'n heerlijkheid bereidt, ze zal ook bliksemsnel inzien, wat haar tot nu toe onbekend was, hetzij het op de hoogte zijn van de diepste wijsheden, of van het geestelijke gebied, dat u op aarde bij benadering kan worden geschilderd, ze zal zich overstelpt met liefde op de wezens richten, die haar hulp nodig hebben, hetzij op aarde of ook in het rijk hierna.

Ze zal Mij willen dienen met alle overgave en zich met dezelfde rijpe geesten aaneensluiten tot de grootste krachtontplooiing om reddingswerken te beginnen, die zeer grote kracht vereisen. Voor deze ziel is de overgang van de aarde in het geestelijke rijk alleen het ontwaken uit een - tot nu toe - dode toestand ten leven. Want daar ze tot het ware leven is gekomen, komt haar de toestand als mens nu slechts voor als een toestand des doods en vol erbarmende liefde keert ze zich nu naar de "nog dode" toe, om hem te helpen, eveneens tot leven te komen. Want wat geen menselijk oog ooit heeft gezien en geen

menselijk oor ooit heeft gehoord, dat heb IK diegenen bereid, die Mij liefhebben.

Zoudt u, mensen op aarde, slechts kunnen vermoeden, welk lot u daarboven kan wachten, dan zou u er waarlijk met al uw zinnen naar streven, u dit lot te scheppen. Maar deze kennis kan u niet tevoren worden gegeven, ze kan u wel worden voorgehouden, maar zolang u er geen bewijs voor hebt, betekent dit weten voor u te weinig om er ernstig gebruik van te maken. Het is echter voor een ziel uitermate heerlijk, wanneer ze het leven op aarde dadelijk na haar dood kan ruilen voor het leven in het lichtrijk, wanneer ze het moeilijke rijpwordingsproces niet nog in het hiernamaals moet doormaken, want dit kan vaak eindeloos lange tijd vragen, als de ziel niet veel liefdevolle voorbeden wordt gegeven van de kant van de mensen. En weer zullen alleen diegenen een voorbede gewaarworden, die liefdevolle gedachten navolgen. En deze zal de mens altijd alleen verwerven, die zelf werken van liefde heeft verricht. Dan zal ook zijn positieve ontwikkeling makkelijker plaatsvinden en het verlangen naar het weerzien met zijn geliefden kan ook een krachtige aansporing zijn, zoals ook iedere onderrichtende geestesvriend, wiens onderrichtingen door de ziel worden aangenomen, hem zal helpen sneller rijp te worden.

Maar een juiste voorstelling zult u, mensen, u niet kunnen maken, zolang u op aarde vertoeft. Er kunnen u alleen aanduidingen gegeven worden over de verschillende sferen, die verblijfplaats van de ziel kunnen zijn. En ieder mens moet dankbaar zijn voor ziektes en leed van allerlei aard, die een ziel gegarandeerd een beter lot opleveren, hoe ze ook geaard is, dan wanneer ze zonder lijden van de aarde scheidt, vooropgesteld dat niet de graad van liefde en geloof een ziel het lichtrijk waarborgt. Maar het merendeel der mensen is zonder liefde en zonder geloof in JEZUS CHRISTUS. En voor dezen zal de overgang van het leven naar de dood geen aangename zijn, want zij zullen daarboven aantreffen, waar zij op aarde naar streefden. Het verlangen naar de aardse wereld zal nog enorm groot zijn bij de wereldse mensen en toch geen vervulling meer vinden. De ziel zal zich in een schijnbestaan wel zelf een wereld scheppen, maar ze zal spoedig beseffen, dat het slechts fantomen zijn, tot zij zelf op den duur totaal vereenzaamt en inziet, dat ze armzalig van aard is en erg verlangt naar een verandering in haar toestand. Dan zal ze ook geholpen worden.

Maar ook diegenen, die niet goed en niet slecht leefden op aarde, zullen geen benijdenswaardig lot mogen verwachten in het rijk hierna. Weliswaar zal niet de diepste duisternis op hen drukken, maar hun onwetendheid zal ze kwellen, want ze kunnen er zelf geen verklaring voor vinden, waarom ze niets kunnen zien, met niemand meer kunnen spreken en toch bestaan. Ze zullen weinig kracht bezitten en pas wanneer ze aan Mij denken zal het om hen heen een beetje lichter worden en dan pas kunnen Mijn lichtboden hen tegemoet gaan en hen

helpen hun toestand te verbeteren, vooropgesteld dat ze zich laten onderrichten en van hun opvattingen tot nu toe afzien. Maar gelukkig die al die moeilijke belevissen niet hebben in het rijk hierna, voor wie het lichtrijk is geopend en die nu alle heerlijkheden in bezit mogen nemen, die de Vader Zijn kinderen in overmaat aanbiedt, omdat IK hen liefheb en zij Mijn Liefde nu ook beantwoorden.

Amen

B.D. Nr. 8987

31.05.1965

Verscheidenheid van de hemellichamen

Het gebied dat voor uw verstand niet te doorgronden is, zult u echter toch kunnen betreden, zodra Mijn Geest in u kan werken. Dan bestaan er voor u geen grenzen, want Mijn Geest is een deel van Mij, en IK Zelf weet alles, Mij is niets onbekend en dus kan IK door Mijn Geest u datzelfde overbrengen, IK kan u alle gebieden ontsluiten. Maar het hangt af van de graad van uw rijpheid, hoe ver u inzicht zult kunnen verkrijgen in de schepping, en al naar de graad van uw rijpheid kan IK u onderrichten, ofschoon ook het kleinste beetje weten ten volle beantwoordt aan de waarheid. Maar het ligt aan u de graad van rijpheid te verhogen, om steeds dieper door te kunnen dringen, wat steeds alleen maar de liefde tot stand zal brengen. Want de liefde verbindt zich innig met Mij en dan zult u ook met Mijn Geest vervuld zijn, u zult in staat zijn helder en duidelijk de totale schepping te aanschouwen en elke samenhang begrijpen. U zult ook op de hoogte zijn van de aard van de scheppingen, van hun doel en hun bestemming van dit ogenblik. U zult ook op de hoogte zijn van de verscheidenheid van de hemellichamen, die zo veelzijdig zijn omdat ze alle ook verschillend rijp geworden zielen herbergen en - daar IK ontelbare ideeën had en ze kon uitvoeren - ook elk hemellichaam vormde naar andere gedachten, die echter alle het terugbrengen van het eens gevallen geestelijke moeten bevorderen.

IK ben geen Wezen Dat is onderworpen aan beperking, Dat ooit zijn uiterste geeft of zijn kracht geheel verbruikt. IK schep onophoudelijk en steeds komen er weer nieuwe gedachten uit Mij tevoorschijn en nemen vorm aan. Zo heb IK velerlei woningen waarin de verdergaande ontwikkeling van de wezens die zich op de terugweg naar Mij bevinden zich afspeelt, Mijn scheppingen zijn ontelbaar en steeds meer scheppingen ontstaan er buiten (Mij) uit Mijn Liefde, omdat IK ook steeds weer nieuwe vreugden bereid voor al Mijn wezens, want steeds stijgen al deze wezens verder ten hogen, zodra ze zich eenmaal op deze

weg bevinden. En zo zullen ook de mensen van de aarde - wanneer ze eens in het hiernamaals tot een glimpje inzicht zijn gekomen - nu ook opwaarts klimmen, en een terugval in de diepte is uitgesloten. Voor deze zielen staan er weer ontelbare hemellichamen klaar om hen op te nemen, steeds in overeenstemming met de graad van hun rijpheid, die steeds toeneemt en dus ook steeds weer een wisseling vereist van hun verblijfplaats.

U mensen kunt vanaf de aarde talloze hemellichamen waarnemen die voor u - al zijn ze te zien - toch ontelbaar worden. En in de gehele schepping zijn er nog talloze hemellichamen die voor u onzichtbaar zijn, zodat hun aantallen ook uw menselijk vermogen om te schatten ver te boven gaan. U zult dus alleen in het helderste licht (van uw geest) de totale schepping kunnen overzien, omdat u dan eveneens geen begrenzing meer zult kennen. Maar dan kent ook uw gelukzaligheid geen grenzen meer - want u kent de bestemming van elk hemellichaam en ook de staat van rijpheid van zijn bewoners en u zult deze steeds proberen te vergroten om allen in dezelfde staat te verplaatsen waarin u zelf u bevindt: in innige band met Mij Zelf en onophoudelijk doorstraald met Liefde.

Maar voorwaarde voor uw opwaarts gaan is dat u een sprankje inzicht bezit. En dat betekent dat de waarheid al in u is binnengedrongen, omdat u zich voordien nog in duisternis bevond of in half schemering voortging, dat u zich niet van dwaalleren kon losmaken. En het aantal van hen is groot. De lichtwezens proberen wel deze toestand te veranderen, maar zolang dezen worden afgewezen is er geen hoop en een terugval in de diepte is steeds nog te vrezen. Zodra er echter maar een beetje liefde in hen is, zullen ze zich ook niet afsluiten voor de denkbeelden van de lichtwezens, die hen steeds weer op JEZUS CHRISTUS wijzen, dan zullen ze ook hun dwaling opgeven en de waarheid aannemen en is voor hen de weg die omhoog leidt zeker. Voor deze mensen had echter al op aarde het weten ontsloten kunnen worden, wanneer ze op de stem van de geest in zich zouden hebben gelet, want al op aarde tot inzicht zijn gekomen, opent voor de mens ook de deur naar het lichtrijk en ze vinden met zekerheid de weg terug naar het vaderhuis om zich voor eeuwig met Mij te verenigen.

Amen

Over de dwaling van de leer van de herbelichaming

B.D. Nr. 786

24.02.1939

Weg van de ziel voor haar bestaan op aarde **Leer van de herbelichaming**

In onvoorstelbaar lange tijden is de menselijke ziel eerst haar weg gegaan door duizenden belichamingen van allerlei aard. Deze tijd heeft een zekere rijpheid tot stand gebracht, die nu in het laatste stadium als mens nog tot hogere volkomenheid moet leiden. Het hiervan op de hoogte zijn moest voldoende zijn om de uiterste kracht te gebruiken, de toestand van volmaaktheid te bereiken, maar juist dit weten wordt door de meeste mensen helemaal verworpen. Jammer genoeg bestaat vaak de verkeerde opvatting, dat een ziel zich niet eerst moet vormen tot datgene wat ze is, maar in het levende wezen aanwezig is in steeds dezelfde aard en dat men nu bij een mens alleen van een ziel kan spreken, wanneer men tenminste een na de dood voortbestaand “iets” wil laten gelden. Het dier wordt elke ziel of geestelijke substantie ontzegd en juist dit leidt tot volledig verkeerde opvattingen, doordat buiten de mens de uitermate dwingende noodzakelijkheid van alle levende wezens helemaal niet wordt ingezien.

Het is daarom van het grootste belang, zich de rijk aan afwisseling, onbeschrijflijk vaak plaatshebbende omvorming van de uiterlijke omhulling voor ogen te houden, om zich dan pas van de hele verantwoordelijkheid als mens in het leven op aarde bewust te worden. Zou ieder wezen slechts een eenmalige belichaming zijn toegedacht, dan zouden de omstandigheden van deze belichaming zo buitengewoon zwaar moeten zijn, dat ze zouden leiden tot de vereiste toestand van rijpheid om eeuwig gelukkig te zijn. Want de afstand van zo'n geestelijk wezen tot de eeuwige Godheid is te onmetelijk groot om die in zo korte tijd wezenlijk te kunnen verkleinen. Daarom heeft de Schepper van alle wezens dezen een “je moet” toestand toebedacht, waarin - naar GOD's Wil - ieder schepsel zonder eigen verantwoordelijkheid aanstuurt op een verdere, hogere ontwikkeling. Dit voorstadium van de menselijke ziel in alle veelvormigheid door te maken, is van zo'n reusachtige betekenis, dat pas daaruit de hele verantwoordelijkheid, die de mens tegenover zijn ziel draagt, voortkomt, want deze ziel heeft geworsteld op de ongelooflijkste manier en alle weerstanden getrotseerd, ze heeft zo eindeloos veel taken moeten vervullen en zich in alles onder de Wil van GOD moeten plaatsen. Ze is een weg gegaan, die niet makkelijk was, maar die de enige weg was, om de ziel zo te vormen, dat ze de laatste grote krachtproef als mens kan doorstaan, wanneer de wil in haar om stand te houden krachtig wordt.

Ieder menselijk wezen is daarom als zodanig een wereld op zich, het is een scheppingswerk, dat alles, wat op aarde bestaat en voor het menselijk oog zichtbaar is, in allerfijnste verkleining in zich draagt. De menselijke ziel is door al deze wonderen der schepping heengegaan en heeft nu in haar laatste belichaming een ontzettend zware strijd te doorstaan, wil niet het duizenden jaren

durend worstelen tot aan het stadium als mens tevergeefs zijn geweest. Van deze verantwoordelijkheid moet de mens zich ten volle bewust blijven en GOD om kracht vragen, om de laatste opgave op aarde te vervullen en zodoende de ziel verlossing te brengen uit een oneindig lang durende nood.

Amen

B.D. Nr. 787

25.02.1939

**Weg van de ziel voor haar bestaan op aarde
Leer van de herbelichaming**

Breng u de Grootte en Almacht van GOD voor de geest en u zult dan pas de onmetelijke Liefde kunnen begrijpen, die u, mensenkinderen, omvat, dat elk nog zo klein levend wezen zich in voortdurende hoede van de hemelse Vader bevindt en nooit meer verloren kan gaan, want de Liefde GOD's heeft ontelbare middelen en manieren om ook het meest onwaardige - zich bewust tegen de Wil van GOD verzettende - wezen, toch nog op de weg van het inzicht te leiden, al is het ook na onuitsprekelijk lange tijd. Steeds worden het wezen weer nieuwe omhullingen toegewezen en steeds weer is de ontwikkelingsgang ervan door zo vele weerstanden een nieuwe gelegenheid om rijp te worden. Een zo groot mogelijke geestelijke rijpheid in het aardse leven te verkrijgen is evenwel voor de ziel uiterst winstgevend, want de strijd in het aardse leven is op zich wel zwaar en eist veel overwinning, volharding en arbeid, maar er zijn wederom juist in het aardse leven het wezen overvloedig voordelen geboden, die een rijp worden al in naar verhouding korte tijd mogelijk maken. Maar waar de wil van de mens zich erg afwerend opstelt tegenover de hem geboden faciliteiten, is een vervolmaken in twijfel te trekken, ja vaak eerder een teruggang te melden.

Nu is de Liefde van de Vader in de Hemel er steeds weer op bedacht, het wezen naar zijn laatste bestemming te voeren, en wel wordt de ziel nu ook in het hiernamaals gelegenheid geboden, aan haar vervolmaking te werken en op te klimmen in de staat, die een zich losmaken van alle materie tot gevolg heeft. Dit is een erg moeilijke onderneming in een wereld, waarin al het tastbare alleen in de verbeelding van het wezen bestaat, waarin de ziel als het ware nog verstrikt is in alle begeerten en wereldse lusten, waarin ze aan alle aanvechtingen van dat soort is blootgesteld en zich daar niet door eigen kracht uit kan bevrijden, waarin alle begeerten, die in het aardse leven tot vervulling van het aardse verlangen bijdroegen, nu tot kwelling worden, omdat er niet meer aan voldaan kan worden en ze de ziel deze kwellende toestand zo lang bereiden, tot ze zich er bewust van

afkeert en een verlangen naar zuiver geestelijk genot bemerkt. Aan zo'n verlangen zal direkt gevolg worden gegeven door de in liefde werkzame, meer volmaakte geestelijke wezens, die er alles aan doen een ongelukkige ziel van haar toestand te bevrijden. De hulp wordt de ziel dadelijk verleend, alleen moet slechts haar wil actief geworden zijn en zich afkeren van datgene, wat haar nog met de aarde en het wereldse verlangen verbindt.

Waar en hoe dit omvormen van het wezen geschiedt, is voor de mensen nog steeds aanleiding geweest tot geschilpunten, de herbelichaming op aarde betreffend. Zo moet het voor u voldoende zijn, te weten, dat wel oneindige tijden voorbijgaan en ontelbare omhullingen in de meest verschillende vorm uw ziel hebben omsloten; dat al deze levende wezens door GOD's Wil verblijf namen in, op en boven de aarde, toch steeds in nauwste verbinding staand met de - juist met het doel van het rijp worden bestaande - aarde, dat het laatste stadium als mens eveneens alleen op de aarde kan worden doorgemaakt; dat echter met het verlaten van het aardse lichaam de ziel in een voortaan van de aarde volledig onafhankelijk rijk overgaat, het doet er niet toe welke toestand van rijpheid de ziel op aarde heeft bereikt. Voor haar verdere ontwikkeling zijn er de meest ondenkbare gelegenheden ook buiten deze aarde en heeft de ziel eens haar lichamelijke aardse omhulling verlaten en heeft het duizenden jaren durende verblijf op de aarde haar niet de uiteindelijke rijpheid gebracht, dan begint er in het hiernamaals een zo onnoemelijk zwaar worstelen, dat het worstelen in het aardse leven ver overtreft en een hernieuwde belichaming op de aarde zou ongeveer hetzelfde zijn, als wanneer de Vader tegenover een onmondig kind, dat weigert Hem te gehoorzamen, steeds en steeds weer clementie betracht, in plaats van het op een strenge school te doen, die het het verkeerde van zijn handelen laat inzien.

Amen

B.D. Nr. 788

25.02.1939

**Weg van de ziel voor haar bestaan op aarde
Leer van de herbelichaming**

Hoe ver de zorg van de hemelse Vader om Zijn kinderen op aarde zich uitstrekt, kun je daaraan zien, dat elke belichaming tevoren al de grootst mogelijke geestelijke ontwikkeling waarborgt, die in deze vorm kan worden bereikt, zodat de ziel van de mens bij het binnengaan van het vleeselijk lichaam zich in een bepaalde graad van rijpheid bevindt en nu de laatste belichaming helemaal

voldoende is het kinschap GOD's te verkrijgen, wanneer de mens het er zich aan gelegen laat liggen, het aardse leven naar vermogen te benutten, om geestelijk vooruit te gaan. Is deze tijd van genade door eigen wil of weerstand nutteloos of weinig succesvol voor de ziel verstreken, dan is dit des te betreuenswaardiger, omdat nu het wezen juist de gevolgen van zijn weerstand zelf moet dragen. Dat wil zeggen, dat tegelijkertijd al het onrijpe en onvolmaakte geestelijke zich ook doet gevoelen als leed en straf. De ziel zal in dezelfde mate lijden als ze haar zwakheden en fouten inziet en zich hiervan niet meer, zoals op aarde, zelf kan bevrijden. De tijd van genade van de eigen verlossing is voorbij en als het werk van verlossing en liefde van de volmaakte geesten niet zou beginnen om de ziel bij te staan en haar opwaarts te helpen, dan zou de ziel nu reddeloos verloren zijn.

Het is nu echter een verkeerde veronderstelling, een nutteloos doorgebracht aards leven naar believen weer op zich te kunnen nemen om de verzuimde zelfverlossing in te halen. Wanneer zoiets door de Heer van de schepping zonder uitzondering zou zijn voorzien, was het verlossingswerk van de goddelijke Heiland waarlijk niet nodig, want het stond dan ieder wezen zonder meer vrij, het eens mislukte of slecht benutte aardse leven naar believen te herhalen en dan zou zo de enorm grote Zegen van het verlossingswerk aanzienlijk verminderd zijn, terwijl echter juist voor de korte duur van het aardse leven door het werk van verlossing buitensporig veel genaden voor de mens werden verworven, om juist een algeheel vrij worden van de materie in deze tijd mogelijk te maken, hoewel het aan ieder mens wordt overgelaten, deze weg van genaden te kiezen, respectievelijk zich nuttig te maken of de tijd van lijden met alle kwellingen in het hiernamaals op zich te nemen. De oneindige Liefde GOD's laat geen wezen aan de eeuwige ondergang ten prooi vallen en er zijn eindeloos veel mogelijkheden tot loutering, maar de tijd op aarde te benutten zal slechts eenmaal zijn toegestaan, op de weinige gevallen na, waarbij de Heer er een bijzondere taak of bedoeling aan verbindt, welke echter niet te generaliseren zijn.

De leer van de reïncarnatie is beslist schadelijk voor de mensen, want ze zullen vanuit een zekere luiheid van geest steeds daarin hun troost of motivatie zoeken, dat ze eens al hun onvolkomenheden en fouten kunnen goedmaken. En zo'n leer zal nooit zegenrijk zijn, want alleen onvermoeid werken aan zichzelf is in staat hen het resultaat op te leveren, dat ze eens tevreden op hun leven kunnen terugzien, terwijl de leer van de herbelichaming steeds een achterdeurtje openlaat, waarvan de zwakken, nalatigen en luien zich bedienen. Geen minuut van uw leven moet u uw doel vergeten; u moet steeds alleen de hereniging met GOD nastreven en proberen de tijd op aarde tot het uiterste te benutten. Alleen dan maakt u zich waardig, de zorgzame en liefdevolle steun, die GOD de Heer u ten deel liet vallen, gedurende de oneindig lange weg die u tot aan uw bestaan op aarde gegaan bent.

B.D. Nr. 1587**29.08.1940****Reïncarnatie – Geestelijk schouwen**

Kijk naar de sterren aan de hemel, aanschouw het firmament en laat uw gedachten dwalen in het oneindige heelal, dat scheppingswerken bevat in een onvoorstelbaar aantal. De mens is tegenover deze scheppingswerken slechts een nietig schepsel. Zo lijkt het wel en toch is de hele schepping ervoor bestemd, om het wezen eerst op het verblijf op aarde als mens voor te bereiden. De hele schepping is dus in zekere zin voor de mensen het middel tot het doel. De scheppingswerken moesten eerst het geestelijke tot een bepaalde rijpheid brengen, opdat het dan kon verblijven in het vlees en in dit stadium zijn gang over de aarde mocht beëindigen. Dit was een oneindig lange weg op aarde, die echter nu een einde neemt, ongeacht hoe de vorming van de ziel zich heeft ontplooid, of ze zich in een toestand van hoge of lage rijpheid aan het einde van haar leven op aarde bevindt. Het wezen heeft zijn taak op aarde vervuld, maar met welk resultaat verandert niets meer aan het feit, dat de gang over de aarde nu definitief is afgelegd, als de lichamelijke dood de ziel van het lichaam scheidt.

Nu gaat de ziel binnen in het rijk hierna, dat nu voor haar het rijk van het licht kan zijn, maar ook een verblijf zonder licht, als het aardse leven niet werd benut. Het zou nu een daad van oneindige wreedheid zijn, als de ziel eeuwigheden lang in haar troosteloze toestand werd gelaten, wanneer haar geen enkele gelegenheid meer werd geboden, het op aarde verzuimde te kunnen inhalen, als de vrije wil ervoor heeft beslist het verblijf zonder licht te verwisselen voor regionen met meer licht. En dus wordt de ziel ook in het hiernamaals gelegenheid geboden zichzelf te bevrijden. Het wordt aan haar overgelaten, een werkkring voor zichzelf te zoeken, die haar dezelfde mogelijkheden biedt haar ziel positief te ontwikkelen, net als op aarde, of ook elke zodanige mogelijkheid af te wijzen en te blijven in de toestand zonder licht. GOD heeft ontelbare scheppingen juist met het doel van de verdere ontwikkeling van zulke onvolmaakte zielen doen ontstaan, ver verwijderd van menselijke kennis en ook nooit verstandelijk te doorgronden.

En wanneer er dus van een reïncarnatie wordt gesproken, is dit wel juist, echter zal deze nooit plaatsvinden op dezelfde aarde, welke de ziel van de mens eens heeft vrijgelaten. De scheppingen GOD's bevatten allemaal wezens, welke er nog

naar streven opwaarts te gaan. Pas de volmaakte wezens, de wezens van het licht, hebben geen scheppingswerken meer nodig voor hun taak of gelukkigmakende bezigheid. Slechts zolang het wezen nog gebonden is, dat wil zeggen, zich nog niet heeft losgemaakt van de materie, is zijn verblijfplaats een door GOD zichtbaar in het heelal geplaatste schepping, al naar gelang de toestand van zijn rijpheid, echter steeds buiten de aarde, want het verblijf hierop is met de lichamelijke dood ten einde. De goddelijke scheppingen zijn in zo ondenkbaar veel variaties ontstaan, dat al het onvolmaakte wezenlijke overeenkomstig zijn toestand van rijpheid de mogelijkheid heeft, voortdurend aan zich te werken en het werk van de zelfverlossing, dat op aarde werd begonnen of nagelaten, voort te zetten of ermee te beginnen. Het zal er steeds om gaan, hoe sterk de wil van deze wezens is bij het licht te komen, in hoeverre dus het wezen ernaar verlangt de huidige toestand en de omgeving te ontvluchten om in sferen met meer licht te komen. Alleen is de onbenutte tijd op aarde in zoverre niet meer in te halen, daar alleen het verblijf op aarde in juist gebruikte wil het wezen de graad van kindschap GOD's oplevert, wat op een andere manier niet meer mogelijk is, ofschoon de verlossing uit de duisternis en het binnengaan in lichtsferen voor het wezen eveneens een onvoorstelbare toestand van geluk is, alleen zijn de taken van deze wezens andere, dan die van de ware kinderen GOD's.

Wanneer nu door geestelijk schouwen de mensen een kijkje nemen in het werkzaam zijn van worstelende en ook verlost wezens, dan zijn ze toch niet in staat de graad van licht te beseffen en nog veel minder de verblijfplaats te herkennen, waarin de zielen zich nu ophouden. Het zijn dus de werkzame zielen voor zover ze verlangen opwaarts te gaan en deze werkzaamheid wordt per abuis voor aardse werkzaamheid gehouden. Dus daaruit wordt de verkeerde gevolgtrekking gemaakt, dat deze wezens zich weer op aarde bevinden. Er zijn geen wezenlijke kenmerken, die de huidige verblijfplaats karakteriseren; de geestelijk schouwende ziet meer de eigenlijke werkzaamheid van de wezens dan hun omgeving en deze omgeving is voor de schouwende slechts vaag te onderscheiden. Ze stemt ook overeen met de toestand van licht van het wezen en is bijgevolg geheel verschillend, echter steeds aan de toestand van rijpheid en het verlangen van het wezen aangepast. Als dus het wezen nog erg aan de aarde is gebonden, dat wil zeggen nog met al zijn zinnen aan de aarde en de goederen ervan hangt, dan zal ook de omgeving zulke vormen aannemen, want het wezen schept zich deze omgeving zelf, beantwoordend aan zijn begeerten. Daarom kan de ziel wel in aardse landstreken vertoeven, zonder echter nog met de aarde verbonden te zijn. De omgeving zal zich aanpassen aan zijn verlangen en toestand van rijpheid, doch steeds slechts in zijn denkbeelden, die echter de geestelijk schouwende voor werkelijkheid aanziet en die daarom abusievelijk gaat denken, dat deze wezens weer naar de aarde terugkeren en zich dus weer mogen belichamen op aarde.

Nooit kunnen onvolmaakte wezens zich eigenmachtig terugplaatsen op de aarde, als ze de weg over de aarde in ondenkbaar lange tijden hebben afgelegd en nu als mens met de dood van het lichaam het bestaan op aarde hebben afgesloten. Wat ze nadien te verwachten hebben - in rijpe of onrijpe toestand van de ziel – is een geestelijk beleven geheel buiten de aarde, want het hele heelal laat scheppingen zien, die er weer voor bestemd zijn, het geestelijke in het universum te vormen, opdat het zich van alles kan bevrijden, wat het geestelijke nog belastend omvat. En als het leven op aarde het wezen deze verlossing niet heeft gebracht, moet het door GOD's verdere scheppingen gaan, opdat het eindelijk het licht zal bereiken en in de nabijheid van GOD's eeuwige gelukzaligheid kan genieten.

Amen

B.D. Nr. 3220

12-14.08.1944

Weerlegging van de leer van de herbelichaming Rechtvaardigheid

Een helder licht wordt u gegeven, als u de wil hebt het te laten stralen. Een tijd van chaos verwacht ook het denken van de mensen, het denkvermogen wordt zwakker en ze kunnen geestelijke waarheden niet meer als zodanig herkennen, waarom een voortdurend toesturen ervan nodig is en dit mensen vraagt, die bereid zijn deze te ontvangen, waardoor geestelijk weten aan de zoekenden kan worden overgebracht. Zo'n onderrichting kan nu verschillende keren plaatsvinden. Ze kan een weten vervolledigen dat al aanwezig is, ze kan als een geheel nieuw weten worden aangeboden als de mens tevoren onjuiste gedachten had, maar ze kan ook als weerlegging van verkeerde leren een gebied duidelijk maken waarover nog onduidelijkheid heerst onder de mensen. Maar steeds is de voorwaarde, dat de op GOD gerichte krachten het geestelijke gedachtengoed aan de mens overbrengen, die als opnamevat van de goddelijke Geest zich bereid verklaart GOD te dienen door het verbreiden van de waarheid. En aan deze voorwaarde is voldaan, zodra innig gebed om het toesturen van de zuivere waarheid aan elk geestelijk onderricht voorafgaat.

Alle goede geestelijke krachten hebben maar één doel: het op de aarde belichaamde wezenlijke met GOD te verenigen, dat wil zeggen het daartoe behulpzaam te zijn. Maar een geestelijke vereniging bestaat alleen maar in de staat van licht, dat wil zeggen in de toestand van inzicht, dat het gevolg is van een leven in liefde. Om deze staat te bereiken is de mens het aardse leven gegeven, waarin hij zijn vermogens kan vormen, die bij het begin van zijn belichaming

slechts zwak ontwikkeld zijn, maar die al naar gelang zijn wil een positieve of ook negatieve ontwikkeling kunnen doormaken. Zijn levensloop geeft hem volop gelegenheid tot deze ontwikkeling, maar ze hangt niet af van meer of minder ontwikkelde gaven van het verstand; slechts alleen van de wil tot het goede, van de instelling tegenover GOD en dus van het werkzaam zijn in liefde – het streven zich bij GOD aan te sluiten door goede werken. Slechts alleen daardoor kan de mens een zo hoge graad van geestelijke ontwikkeling bereiken, dat hij al op aarde in een stadium van licht binnengaat, dat wil zeggen dat hij inzicht verkrijgt. Dan heeft de aanpassing aan GOD al plaatsgevonden en deze toestand verzekert de ziel van de mens bij zijn sterven de toegang tot het lichtrijk, in sferen waar ze aan het verlossingswerk van CHRISTUS kan deelnemen, waar ze in staat is andere zielen weer wijsheid en licht te verschaffen, doordat ze liefde onderricht en dus verlossend bezig is. Deze graad van volmaaktheid kunnen dus de mensen gemakkelijk bereiken, die slechts de wil hebben het goede te doen en de verbinding met GOD tot stand brengen door innig gebed.

Dat de mensen bevattingvermogens hebben die verschillend zijn, dat ze meer of minder intelligent zijn, is totaal niet bepalend voor deze wil tot het goede. Want de liefde doet de geestvonk in de mens ontwaken. Maar de liefde wordt in het hart geboren en ze kan uitermate actief zijn in een mens, wiens verstandelijk vermogen aanzienlijk onderdoet voor die van een ander mens. En zelfs waar het licht, het weten van de waarheid, niet bijzonder voor de dag komt gedurende het leven op aarde, kan de ziel bij het binnengaan in het rijk hierna omgeven zijn door licht. Dat wil zeggen, het inzicht kan bliksemsnel over haar komen en een overvloedig weten kan haar nu in staat stellen, ijverig in liefde werkzaam te zijn in het hiernamaals.

En daarom zijn de bedenkingen ongegrond, dat een minder ontwikkeld verstandelijk denken afbreuk zou kunnen doen aan het rijp worden van de ziel, dat dus iedere ziel eens de gelegenheid zou moeten worden geboden, gevorderde lichamelijke vermogens te benutten, om een grotere rijpheid te verkrijgen op aarde. Weliswaar kunnen zulke zielen op aarde uitermate zegenrijk werkzaam zijn, voor zover ze hun buitengewone verstandelijke vaardigheden in dienst stellen van de medemens, om aan hem geestelijk weten over te dragen en hem daardoor aan te sporen tot verhoogde werkzaamheid in liefde, maar evenzo kan een mens zonder speciale stimulering de liefde tot hoogste ontplooiing brengen en deze mens zal ontegenzeggelijk de hoogste rijpheid bereiken. Maar zijn denken kan helemaal ongecompliceerd zijn, het hoeft geen grotere wijsheid te laten zien en toch wordt hij gestuurd in zijn denken en handelen door goede geestelijke krachten, die hem bedelen naar zijn bevattingvermogen en hem voortdurend aansporen om meer werkzaam te zijn in liefde, om zijn vereniging met GOD te bereiken. Want de liefde is het eerste, uit haar wordt pas de wijsheid geboren en deze wijsheid is het aandeel van de ziel, zodra ze het geestelijke rijk binnengaat.

Maar de liefde kan een eenmalige belichaming op aarde volledig tot ontplooiing brengen, omdat de liefde in elke situatie van het leven, in elk levenslot, in elke lichamelijke en geestelijke gesteldheid, beoefend kan worden, omdat dit alleen tot voorwaarde heeft, dat de goddelijke vonk in de mens wordt ontstoken en tot de hoogste vlam wordt aangewakkerd en dit kan de in zijn denken meest primitieve mens, als hij maar de wil heeft goed te zijn. Maar het inzicht in goed en kwaad heeft hij in zich, omdat beide krachten – goed en kwaad - om zijn ziel strijden en dus zijn denken door beide geestelijke krachten wordt beïnvloed en die krachten de zege over hem behalen, naar welke zijn vrije wil zich toekeert.

Hoe echter zijn wil beslist, is tot op zekere hoogte afhankelijk van zijn geloof, van zijn instelling tegenover GOD en het verlossingswerk van CHRISTUS, als hij daarover kennis bezit. JEZUS CHRISTUS stierf de dood aan het kruis voor de zwakken, die uit zichzelf niet in staat waren, de wil om goed te doen op te brengen. Maar niemand moet menen sterk te zijn. Ofschoon hij grote geestelijke vermogens kan bezitten, heeft hij toch de genade van het verlossingswerk nodig, de door JEZUS CHRISTUS gekochte sterke wil, om zich tot lichtwezen te kunnen ontwikkelen gedurende zijn aardse leven. En daarom heeft JEZUS CHRISTUS de genoegdoening verschaft, opdat allen zalig kunnen worden, die van goede wil zijn.

De mensheid is in haar geestelijke ontwikkeling wel erg achtergebleven en ze schenkt helemaal geen aandacht aan mogelijkheden om vooruit te gaan. Dit is een onmiskenbaar verkoelingsproces, die echter zijn oorzaak heeft in de vrije wil van de mens en waarvoor hij zich ook moet verantwoorden. Bijgevolg kan de mens voor iets, wat door eigen schuld heeft plaatsgevonden, geen gunst verwachten. Maar het zou een gunst zijn, wanneer hij de door eigen schuld verzuimde of veronachtzaamde ontwikkeling naar believen in zou kunnen halen in een hernieuwde belichaming op aarde. Want hij heeft zijn vrije wil niet op de juiste wijze gebruikt, waartoe hij echter in elke levenssituatie in staat was, door het verlossingswerk van CHRISTUS, Die de overmacht van Zijn tegenstander op de wil van de mensen heeft gebroken, door Zijn dood aan het kruis. Er is daarom voor een hernieuwde levenswandel op aarde van een onvolmaakte ziel geen reden, die op goddelijke rechtvaardigheid zou kunnen berusten, want als de mens heeft gefaald, ondanks het toesturen van genaden, kan hij niet naar believen aanspraak maken op een herhaling van een belichaming op aarde, om tot dezelfde graad van rijpheid te komen, die een mens met goede wil gedurende zijn leven op aarde kan bereiken, maar moet hij de veruit moeilijkere weg omhoog in het hiernamaals afleggen, als een rechtvaardige compensatie voor zijn verkeerde wil.

De mensen hebben wel verschillende inzichten, verschillend weten en verschillende aardse capaciteiten. En dit doet hen vaak tot de verkeerde opvatting komen, dat het rijp worden van de ziel zich voltrekt in overeenstemming met

deze capaciteiten. Maar er wordt dan buiten beschouwing gelaten, dat alleen het actief zijn in liefde doorslaggevend is, dus alleen het werkzaam zijn in liefde de positieve ontwikkeling bevordert. Maar liefde kan ieder mens beoefenen, want daartoe is alleen maar de wil van de mens nodig. Dit is een drang in het hart, die in geen enkel verband staat met een bepaalde graad van kennis of een bijzonder ontwikkelde verstandelijke werkzaamheid. Dat de verkoeling van de liefde begrijpelijkerwijs ook een beperkt weten tot gevolg heeft, is onbetwistbaar en daarom openbaart zich ook in het bijzonder de duistere geestelijke toestand, omdat die het bevolg is van liefdeloosheid, waarvoor de ziel zich daarom moet verantwoorden. Van een hogere ontwikkeling kan pas dan worden gesproken, wanneer de ziel zich met de Geest heeft verbonden, wanneer ze dus de liefde beoefent en daardoor de Geestvont in zich tot leven wekt, die nu voortdurend blijft werken, dat wil zeggen de ziel aanspoort tot het voortdurend werkzaam zijn in liefde. Bijgevolg is zonder het werkzaam zijn in liefde een stilstand in de ontwikkeling te zien, of zelfs bij duidelijke liefdeloosheid een achteruitgang. Maar ieder mens staat dezelfde mate van genade ter beschikking en hem zijn dezelfde gelegenheden gegeven voor het rijp worden van zijn ziel. Benut hij nu deze niet en schenkt hij ook geen aandacht aan de genaden, zodat ze bij hem niet werkzaam kunnen worden, dan moet hij ook volgens goddelijke rechtvaardigheid de gevolgen op zich nemen, dat wil zeggen hij moet in het hiernamaals zelf met de toestand klaarkomen, waarin hij uit eigen schuld, dus verdiend, is terechtgekomen.

Het zou dan in zekere zin een onrechtvaardigheid zijn, wanneer diegene, die geen gebruik heeft gemaakt van de grote genade van de belichaming ten behoeve van het heil van zijn ziel, nog een keer dezelfde gelegenheid zou worden geboden, in te halen, wat hij heeft verzuimd. Dit zou een onrechtvaardigheid zijn tegenover diegenen, die hun leven op aarde helemaal benutten, terwijl ze niet op hun lichaam letten, onder afzien en voortdurende onthouding van de vreugden van de wereld. Niet het diepere weten is beslist nodig, maar het werkzaam zijn in liefde. En daarom kan ook de meest onwetende mens zich positief ontwikkelen, als hij maar werkzaam is in liefde, want het weten wordt hem toegestuurd, zodra hij het nodig heeft voor zijn medemensen, of hij het geestelijke rijk binnengaat. Want dan kan hij de zielen in het hiernamaals gelukkig maken met zijn weten, dat nu bliksemsnel aan hem wordt overgedragen, opdat hij als lichtdrager in liefde weer werkzaam kan zijn in het geestelijke rijk.

Amen

Tegengestelde ontwikkeling is nooit de Wil van GOD
Herbelichaming – Omgekeerd proces
Hernieuwde kluistering - Lichtwezen

Een omgekeerd proces vindt nu plaats, wel op gang gebracht door Mijn Wil, maar door menselijke wil zelf beschikt. Het kan als een daad van tegengestelde ontwikkeling worden gezien, wanneer al het als mens belichaamde geestelijke weer in de vaste materie wordt gekluisterd, dus als een daad, die Mijn Wil veroorzaakt, terwijl IK toch alleen, volgens Mijn ordening van eeuwigheid, een voortgaande ontwikkeling bevordert. Maar ook deze daad kan hetzelfde principe, dat op Mijn ordening is gebaseerd, laten zien. Want het geestelijke is door menselijk willen al in de diepte gevallen, waaruit IK het weer over een langdurige weg omhoog leid. Er heeft zich dus een terugval voorgedaan, echter niet door Mijn Wil, maar door menselijk willen, terwijl Mijn Wil weer de positieve ontwikkeling mogelijk maakt en er dus een nieuw genezingsproces begint, na het einde van deze aarde; een genezingsproces, dat onnoemelijk smartelijk is en waaraan geen einde lijkt te komen en wat toch het enige middel is, het gevallene weer te helpen opwaarts te gaan. Wat Mijn verlossingswerk dus niet heeft volbracht, moet dit proces tot stand brengen. Wat makkelijk mogelijk was, moet, omdat het streven er niet op gericht was, uitermate moeilijk worden bevochten: de verlossing uit de vorm, het vrij worden van het geestelijke en het opwekken uit de nacht naar het licht.

IK heb het de mensen makkelijk gemaakt door Mijn kruisdood, maar de mensen namen Mijn gave van genade niet aan. IK heb het leed op Mijn Schouders genomen, maar zij wezen Mijn hulp af en daarom moeten zij het leed zelf op zich nemen en eindeloos lange tijd dragen. Ze waren al ver boven en stortten zichzelf in de diepte. En Mijn Liefde en Erbarming verschaft hen nieuwe mogelijkheden, de hoogte weer te bereiken. In een reusachtige tempo heeft het proces van de positieve ontwikkeling zich weer achterwaarts afgespeeld. De mens is na alle voorafgaande trappen van ontwikkeling in de korte tijd op aarde teruggevallen in vrije wil en weer daar terecht gekomen, waar hij ondenkbaar lange tijd geleden was: bij de materie, waar hij met al zijn zinnen naar streeft en die dus ook zijn lot zal zijn.

Doch steeds moet duidelijk worden gemaakt, dat Mijn Wil nooit deze achteruitgang heeft veroorzaakt. Integendeel, de menselijke wil zelf. En Mijn Wil grijpt nu pas in, doordat Hij dit tegengaat en nu de vaste materie, die dit gevallene bevat, een dienende bestemming toewijst, opdat het geestelijke weer stap voor stap omhoog klimt. Echter in gebonden wil, omdat het anders niet mogelijk zou zijn. En bijgevolg wordt Mijn Wil weer kenbaar en dus ook, dat van

Mij uit alleen een positieve ontwikkeling wordt begunstigd, maar dat van elke negatieve ontwikkeling de menselijke wil de beweegreden is.

Daarom is de gedachte absurd, dat iets, dat al rijp is geworden, een teruggang in ontwikkeling meemaakt door Mijn Wil; dat dus een wezen, dat zich al uit de materiële omhulling heeft bevrijd en binnengegaan is in geestelijke sferen, door Mijn Wil weer een lichamelijke omhulling krijgt, die tegelijkertijd het bewustzijn van vroeger van het wezen afneemt, en dat het opnieuw een wilsproef moet afleggen, die het dus al eenmaal had doorstaan, maar nu evenwel zou kunnen falen in vrije wil. Om zich positief te kunnen ontwikkelen heeft zo'n ziel, die de wilsproef heeft doorstaan, geen nieuwe belichaming als mens nodig, daar er in het geestelijke rijk veel gelegenheden zijn steeds volmaakter te worden. Maar heeft een ziel de wilsproef niet doorstaan, dan wordt ze nog veel minder op de aarde teruggeplaatst, omdat dit terugplaatsen dan door Mijn Wil plaats zou moeten vinden, maar nu een handeling tegen Mijn eeuwige ordening in zou zijn, omdat van Mij uit alleen voortdurende vooruitgang, maar geen stilstand of achteruitgang wordt begunstigd.

Is daarentegen de daad van belichaming van een ziel op de aarde door Mijn Wil toegelaten, dan beoogt hij niet het bereiken van een verzuimde graad van rijpheid, maar alleen het vervullen van een nieuwe missie ten behoeve van de zich in geestelijke nood bevindende mensheid, dat het wezen wel een hogere graad van rijpheid kan opleveren, maar zulks niet als beweegreden heeft. Zielen, die zich op aarde belichamen, kunnen wel al een zekere graad van rijpheid hebben, wanneer ze van andere sterrren komen, om op aarde tot de hoogste rijpheid te komen. Voor deze zielen betekent het echter geen terugplaatsing in een al overwonnen stadium, wat echter het geval zou zijn als een ziel, die al eens bewoner van de aarde was, uit het geestelijke rijk weer naar de aarde zou worden teruggeplaatst met het doel van een positieve ontwikkeling. Tevens zou het voor zo'n ziel niet tot zegen zijn, daar haar de herinnering aan vroeger zou zijn afgenomen en ze bijgevolg de vroeger verkregen inzichten niet zou kunnen benutten, maar uit vrije wil - net als de eerste keer - zou moeten beslissen, wat toch ook naar een algehele val naar beneden zou kunnen leiden.

Wie ernaar streeft opwaarts te gaan, vindt ook in het geestelijke rijk voldoende gelegenheid hogerop te komen. Wie aanstuurt op de aarde, is nog in haar ban en wordt van Mij uit nooit teruggeplaatst. Wie zich echter in het licht bevindt en uit liefde voor het onverloste naar de aarde wil afdalen, hem wordt deze herbelichaming toegestaan, maar die kan nooit of te nimmer een terugzinken naar de diepte tot gevolg hebben, omdat de ziel van boven komt en ondanks het niet kennen van haar herkomst, voldoende kracht bezit, om weerstand te bieden aan alle verleidingen op aarde. Want een wezen van het licht laat IK nooit meer vallen. Het zal altijd zijn missie volbrengen, ofschoon het ook steeds handelt in

vrije wil en op aarde leeft. Maar zijn wil is en blijft op Mij gericht, omdat het ook de liefde in zich heeft, die Mij herkent en eeuwig niet meer wil verliezen. En zo zal, wat opwaarts wil, eeuwig door Mij worden bijgestaan; wat naar de diepte verlangt, zal door Mij niet worden gehinderd. Maar steeds is Mijn grondbeginsel de positieve ontwikkeling, dat ook altijd zal worden onderkend door diegenen, die er naar streven opwaarts te gaan. Wat daarom opwaarts leidt, is Mijn Wil; elke teruggang echter is de wil van de mens, die niet door Mij in zijn vrijheid wordt aangetast.

Amen

B.D. Nr. 5188

13.08.1951

Reïncarnatie – Dwaalleer – Kindschap GOD's

U zult u steeds meer van de waarheid verwijderen, zodra u de band met Mij losser maakt en alleen maar denkt met uw werelds verstand, dat de geestelijke waarheid niet kan inzien. Want het verstand wil zichzelf steeds zodanig een verklaring geven, zoals het overeenstemt met zijn wensen en berekeningen, maar de waarheid stemt daar niet altijd mee overeen. De gedachten van de mens moeten weliswaar niet worden uitgeschakeld, maar moeten steeds bij geestelijke vragen de Geest in zich voorrang verlenen - zich dus eerst door Mij laten bedenken door zijn Geest - om dan denkend de gaven te gebruiken. IK wil u steeds een helder licht geven, maar uzelf zult daar geen muur voor mogen zetten, waar het licht niet meer doorheen kan dringen. En een muur richt u zelf op, zodra u zelf denkend actief wordt in een richting die u bevalt. U mensen wenst, dat u leeft op aarde en zult meestal het aardse leven ongaarne opgeven. En dus gaan uw gedachten zulke wegen en uw wensdroom is een leven in veelvoud, omdat u het volgens goddelijke natuurwet voor uzelf niet zult kunnen verlengen. Vanuit dit gezichtspunt zoeken nu uw gedachten de manieren, om deze wens te vervullen en is de leer van de herbelichaming u welkom en beoordeelt u hem als waarheid, ofschoon ze slechts een gedeeltelijke waarheid bevat. De herbelichaming, zoals u zich die voorstelt, omdat u het zo wenst, zou in zekere zin de herhaling zijn van een ontwikkelingsstadium, omdat de mens op aarde heeft gefaald of niet de gehele rijpheid heeft bereikt, die hij heel goed bereiken kan. Maar het moet u, mensen, toch begrijpelijk zijn, dat zoiets alleen een voortdurend wisselen van verblijfplaats voor de ziel zou betekenen, die dus naar geloven nu eens het aardse, dan weer het geestelijke rijk zou bewonen. En dat zou hetzelfde zijn als een stilstand in de kringloop van eeuwigheid, een steeds op dezelfde trede blijven, of het zou - zolang de vrije wil niet is uitgeschakeld - voor

de ziel ook een wegzinken zou kunnen zijn, omdat aan een mens steeds de vrije wil wordt gegeven, volgens welke hij zich positief of negatief ontwikkelen kan.

Verder moet het u duidelijk zijn, dat alle hemellichamen dezelfde bestemming hebben, de wezens mogelijkheden te bieden zich geestelijk te vormen en dat bijgevolg de verdere ontwikkeling niet absoluut van de lichamelijke terugkeer naar de aarde afhankelijk is, ja zoiets eerder de huidige graad van rijpheid in gevaar zou kunnen brengen, omdat de aarde nog teveel onrijp geestelijks bevat, dat een slechte invloed kan uitoefenen op de zielen, die in het leven op aarde faalden en daarom een nieuwe terugkeer verlangden. Een naar de aarde terug verlangende ziel wordt weliswaar de wens toegestaan, omdat de wil ook in het rijk hierna vrij en derhalve bepalend is voor haar zieletoestand, echter hebt u, mensen, dan niet meer het verlangen naar de aarde, zoals het nu bij u overheersend is; u zult niet meer het zware aardse lichaam willen aantrekken, maar u bent - eenmaal in het geestelijke rijk tot nog zo gering inzicht gekomen - met de u omgevende sferen al zo vertrouwd, dat u ze ten volle benut, zo goed als het u mogelijk is en daardoor zult u met zekerheid een heel wat hogere graad van rijpheid kunnen bereiken, dan u bereikt door een hernieuwde gang over de aarde.

IK kan u alleen maar steeds weer hetzelfde zeggen: u hebt door eigen denken dwaling laten binnen sluipen in de geestelijke leer, die u als waarheid door Mij werd aangeboden. U hebt op zichzelf staande gevallen, om welke reden de leer van de herbelichaming niet geheel kan worden afgewezen, veralgemeend. Echter op de door u gepresenteerde manier heeft zich dit ontwikkeld tot een dwaalleer, die IK steeds weer zal rechtzetten, opdat u niet in een aanneming vastloopt, die uw positieve ontwikkeling hier op aarde in gevaar brengt; die u lui en onverschillig zal laten worden in de arbeid aan uzelf. De gevallen van terugplaatsing van een ziel naar de aarde zijn zo zeldzaam en steeds afzonderlijk met redenen omkleed, maar het is verkeerd uit deze feiten vaststaande leren te willen maken, die het denken van de mensen alleen maar in de war brengen en de enige waarheid twijfelachtig doet schijnen.

U, mensen, zult op aarde onvoorstelbaar veel kunnen bereiken. U zult tijdens een leven op aarde de hoogste graad van rijpheid, het kindschap GOD's kunnen bereiken, want daarvoor ben IK Zelf als Mens JEZUS aan het kruis gestorven. En er wordt u steeds Mijn Wil bekend gemaakt door Mijn Woord en een onmetelijke schat aan genaden staat u voortdurend ter beschikking. Maar wie op dit alles geen acht slaat en het rijp worden van zijn ziel niet nastreeft, zal ook onherroepelijk de gevolgen moeten dragen in het geestelijke rijk. Doch door Mijn overgrote Liefde en Barmhartigheid zal hij ook dan nog hoger kunnen klimmen, wanneer het zijn wil is, want IK heb waarlijk veel scholen in Mijn universum, waar u nog veel zult kunnen inhalen, maar nooit meer de graad van het kindschap GOD's bereiken,

die u tot Mijn erfgenamen maakt, die u echter alleen maar op aarde zult kunnen bereiken.

Amen

B.D. Nr. 8000

23.09.1961

Herbelichaming vanuit een bijzondere motivatie

Iedere eens gevallen oergeest moet zichzelf in vrije wil tot voltooiing brengen. En dat vraagt een eindeloos lange tijd van ontwikkeling uit de diepste diepte omhoog. Dit ontwikkelingsproces is een gebeuren, dat Mijn voortdurende hulp nodig heeft, omdat het wezen aanvankelijk zo zwak is, omdat het over geen enkele kracht beschikt, zodat Mijn kracht moet meehelpen, om deze positieve ontwikkeling mogelijk te maken. IK moest de gevallen wezens steeds zoveel kracht doen toekomen, dat ze een aan hen toegewezen bestemming konden nakomen. Er moest voor hen een dienende bezigheid mogelijk worden gemaakt en het geestelijke ging onherroepelijk vooruit in zijn ontwikkeling. Steeds weer heb IK u uitgelegd, waarom deze dienende bezigheid moest worden verricht en dat er ondenkbaar lange tijden voor nodig waren, tot het gevallen oerwezen zich als mens mocht belichamen. In dit laatste stadium als mens bezit het oerwezen echter de vrije wil, die zowel de laatste voltooiing tot stand kan brengen, alsook de hernieuwde afval in de diepte kan veroorzaken. De vrije wil kan dus de totale vrijwording uit de vorm nastreven en de mens zal dan ook de kracht worden toegestuurd, het werk van voltooiing uit te voeren. En zij gaat dan als Geest vol van licht de eeuwigheid binnen, ze betreedt Mijn rijk van licht en gelukzaligheid en gaat nu ook steeds verder omhoog, omdat de graad van volmaaktheid geen begrenzing kent, omdat het dichterbij Mij komen nooit ophoudt en toch onuitsprekelijk gelukkig stemt.

Faalt de mens op aarde in zijn laatste wilsproef, dan is desondanks zijn bestaan op aarde beëindigd met de dood van zijn lichaam. Hij gaat het rijk hierna binnen, maar wordt niet opgenomen in sferen vol van licht. Hij vertoeft in de duisternis of ook in de schemering, al naar gelang de graad van rijpheid van de ziel, maar steeds in overeenstemming met zijn levenswandel, die de mens op aarde heeft geleid. En nu dus moet de ziel de gevolgen dragen. Er kan haar geen gelukzaligheid worden verleend, omdat de wet van de eeuwige ordening ook rechtvaardigheid eist. De zielen, die zonder enig licht zijn, houden zich meestal nog op in aardse sferen. Ze zijn vaak nog aan de aarde gebonden, zodat ze zich aan mensen vastklampen en dezen nu ertoe trachten te brengen, geheel naar hun

wil en hun opvattingen te handelen, zodat ze vaak het eigenlijke wezen van de mens – diens ziel - verdringen, dus zelf bezit nemen van de vorm en nu in zekere zin een tweede leven leiden op aarde, zonder enig recht. En de eigenlijke ziel van de mens heeft geen kracht om zich te handhaven en om deze destructieve geest uit zich te verdrijven. De mens wordt geplaagd door lijden en smarten van allerlei aard, die zo'n lage geest over hem brengt, tot het deze ziel lukt een sterke band met Mij tot stand te brengen, die het Mij dan mogelijk maakt, de verderfelijke geest uit te drijven, die nu ook inziet, dat hij niet meer op aarde leeft.

Zulke aan de aarde gebonden zielen nu nog eens een terugkeer naar de aarde toe te staan, zou alleen een stellig nieuw falen tot gevolg hebben, daar deze zielen zonder enige herinnering aan vroeger en toch weer in het bezit van de vrije wil naar de aarde zouden komen. Zo'n hernieuwde belichaming zult u, mensen, dus nooit mogen aannemen. U zult ook niet aan een terugplaatsing van de ziel naar de aarde mogen geloven, met het doel zich te vervolmaken, wanneer ze op aarde faalde of de graad van voleinding niet bereikte en deze nu meent te bereiken.

U, mensen, denk eraan, dat de mate van Mijn genade, die IK u ter beschikking stel, onbegrensd is. Denk er ook aan, dat IK voor u het verlossingswerk heb volbracht; dat het voor iedere ziel mogelijk is, verlost van deze aarde te scheiden en dat zo'n ziel nog waarlijk in het hiernamaals op kan klimmen en onmetelijk gelukkig kan worden. Nu wordt er ook wel aandacht geschonken aan de vrije wil van iedere ziel in het geestelijke rijk en verlangt nu de ziel terug naar de aarde te gaan, dan wordt haar het verlangen vervuld. Maar ze neemt een groot risico op zich, dat ze ook kan terugzinken in de diepte, omdat de vrije wil in het aardse leven weer bepalend is. Maar een ziel, die slechts een klein schijnsel licht kan laten zien, ziet de mogelijkheden om rijp te worden in het hiernamaals in en ze verzet zich ertegen, nog eens een vleeselijk lichaam te dragen. En een ziel geheel zonder licht wordt de terugkeer naar de aarde nooit toegestaan, want ze moet eerst getuigen van een verandering van opvatting en dan is ze zelf ook niet meer bereid, de gang over de aarde opnieuw te gaan.

Doch in de eindtijd zijn gevallen van herbelichaming toegestaan, maar die hun bijzondere beweegreden hebben: een keer met het doel van een missie, waarbij zich lichtwezens naar de aarde begeven, vanwege de grote geestelijke nood, maar wier belichaming niet in de mens het geloof mag laten opkomen, dat zo'n ziel terugkeert naar de aarde, met het doel van een grotere rijpheid. Maar er zijn ook zielen, die – zodra hun een glimpje inzicht verlicht – hun grote schuld inzien, die ze in het leven op aarde op zich hebben geladen. Op zichzelf staande gevallen, die grote boetedoening eisen, die weliswaar ook in het hiernamaals zou kunnen worden afgelost, maar die zulke zielen aanzet het grote verzoek te doen, op aarde deze schuld te mogen aflossen en die ook bereid zijn, tegelijkertijd een dienende missie te vervullen. Maar nooit mogen zulke gevallen veralgemeend worden,

omdat dit een grote misleiding is, die een noodlottige uitwerking op de mensen kan hebben. En deze zielen zullen ook ongewone lotgevallen met veel lijden op zich moeten nemen, die vaak de medemensen aan Mijn Liefde zouden kunnen laten twijfelen, maar die juist vanuit de grote schuld van die zielen zijn te verklaren, die de eigenlijke beweegreden van hun leven op aarde is. Het diepe levende geloof in JEZUS CHRISTUS en Zijn werk van verlossing is er de garantie voor, dat elke schuld door Zijn Bloed is uitgewist. Maar die zielen werden in hun leven op aarde niet verlost door JEZUS CHRISTUS en namen daarom de grote schuld mee over in het geestelijke rijk. Doch om zo'n hernieuwde gang over de aarde te mogen gaan, moet de ziel al tot een bepaalde graad van licht zijn gekomen. Ze moet de weg naar JEZUS CHRISTUS in het hiernamaals hebben gevonden, ze moet vergeving van deze schuld hebben afgesmeekt en dan in geheel vrije wil besloten hebben het werk van verzoening te verrichten en dit van Mij hebben afgebeden, daar haar anders een terugkeer naar de aarde wordt geweigerd.

Steeds zeg IK, dat de leer van een herbelichaming een dwaalleer is, wanneer ze wordt aangewend voor alle mensen, die onvolmaakt van deze aarde zijn heengegaan. En steeds heb IK van bijzondere beweegredenen gesproken, die zo'n hernieuwde belichaming rechtvaardigen. De genade van Mijn Liefde niet te hebben aangenomen of er geen gebruik van te hebben gemaakt, is een hernieuwd zondigen tegen Mijn Liefde en deze zonde zult u niet naar geloven met een hernieuwde terugkeer naar de aarde kunnen afdoen. U hebt de mogelijkheid om u door JEZUS' Bloed schoon te wassen van alle schuld, zolang u op aarde vertoeft. En Mijn Liefde voor u doet waarlijk alles om u te helpen volmaakt te worden. En deze Liefde zult u niet mogen afwijzen, daar u anders in het hiernamaals een smartelijk lot wacht, zoals Mijn Rechtvaardigheid het verlangt, zelfs wanneer Mijn Liefde overgroot is en u ook dan nog helpen zal, dat u eens het licht bereikt. Want ook Mijn Liefde kan alleen in het kader van de goddelijke ordening werkzaam zijn.

Amen

B.D. Nr. 8288

01.10.1962

**Voortdurende aanvallen van de tegenstander
Lichtdragers - Reïncarnatie**

Het mag u niet doen schrikken, wanneer u wordt aangevallen van de kant van hen, die Mijn tegenstander gebruikt, om de zuivere waarheid te weerleggen, die

IK u overbreng van boven. U zult steeds met Mijn kracht worden doorstroomd en u zult weerstand kunnen bieden aan alle aanvallen, want u werkt voor Mij en in Mijn opdracht. Mijn Macht is waarlijk zo groot, dat IK alles van u kan wegdringen; dat IK het werk van Mijn Liefde voor u, mensen, niet in gevaar laat komen. Het is wel juist, dat in de eindtijd de mensen veel wordt aangeboden als zogenaamde waarheid en dat het moeilijk zal zijn zich er doorheen te worstelen en het juiste te onderkennen. Maar nooit is het onmogelijk, omdat IK u steeds van Mijn ondersteuning verzeker, wanneer u wenst vast te staan in de waarheid.

U zult vragen, waarom IK dit alles toelaat, waarom IK Mijn tegenstander niet verhinder zijn invloed op de mensen uit te oefenen, die ogenschijnlijk ook alleen het beste willen. Het gaat om de vrije wil van de mens, die Mijn tegenstander voor zich probeert te winnen en IK moet hem het recht toekennen, omdat zijn aanhang hem eens in vrije wil volgde en hij hetzelfde recht heeft, om om de zielen te strijden. Maar de beslissing hangt alleen af van de wil van de mens. De tegenstander probeert dus de mensen in de duisternis te houden, waarin hij ze eens heeft gestort. Hij tracht alles te verhinderen, wat hen licht zou kunnen schenken, waarin ze Mij Zelf zouden kunnen herkennen en waardoor ze zich nu weer in vrije wil op Mij zouden kunnen richten. Maar licht is waarheid, dus zal hij niets onbeproefd laten, om de waarheid uit Mij te ondergraven en hij zal steeds aan de dragers van het licht, aan Mijn boden, zijn krachten beproeven en het licht willen doven. En hij bedient zich daartoe van de schandelijkste middelen. Maar hij is volledig machteloos, zodra het verlossingswerk van JEZUS CHRISTUS tegenover zijn activiteiten wordt gesteld, zodra de goddelijke Verlosser JEZUS CHRISTUS Zelf om bescherming tegen hem wordt gevraagd. Dan zijn al zijn inspanningen tevergeefs.

Er is dus een ding noodzakelijk: dat u op de hoogte bent van de grote betekenis van het verlossingswerk van de Mens JEZUS, Wiens omhulling de “Eeuwige Liefde” Zelf bevatte. Dat weten is nodig, om Mijn Menswording in JEZUS te kennen; om op de hoogte te zijn van de Eenwording van JEZUS met Mij, Zijn GOD en Vader van eeuwigheid. Dan kent hij ook het “Heilsplan van GOD”. Hij kent de samenhang van al het geschapene met Mij, zijn Schepper, en hij is op de hoogte van de gang door de schepping van iedere gevallen oergeest en van de weg van de terugkeer naar Mij. En wie dit alles weet, kent ook de verdere weg van ontwikkeling na zijn leven op aarde in het rijk hierna en de eindeloos vele mogelijkheden, een nog onverlost in het geestelijke rijk binnengegaan wezen te helpen verlossen en ook de gang van de opwaartse ontwikkeling te gaan. Hij weet ook, dat het wezen ook nu nog kan terugzinken in de diepte en welke middelen IK aanwend, om ook dit herhaaldelijk gevallen wezen eens weer de mogelijkheid te ontsluiten, de laatste wilspoef op aarde af te leggen, doordat het opnieuw wordt opgelost en gekluisterd in de scheppingen van de aarde. Het is hem begrijpelijk,

waarom dit alles zo moet zijn, wanneer Mijn wet van de eeuwige ordening moet worden gehandhaafd.

En wie dit dus weet, zal ook elke leer afwijzen, die in strijd is met dit plan van eeuwigheid; die al te menselijk denken verraden, dat - door Mijn tegenstander beïnvloed - overeenstemt met hun eigen denken. Want in zijn opdracht zijn ontelbare demonen werkzaam uit de geestenwereld, die zichzelf en hun gedachten trachten over te brengen op mensen, die zo'n werkzaam zijn aan zich toelaten. Want nooit zult u mogen vergeten, dat het er altijd om te doen is Mijn "Werkzaam zijn in Liefde" krachteloos te maken en Mijn heilsplan van eeuwigheid is gegrondvest op de Liefde en door Mijn Wijsheid ontworpen en het wordt uitgevoerd volgens Mijn besluit van eeuwigheid, omdat IK inzag langs welke weg het Mij afvallig geworden geestelijke Mij terugvindt.

IK ben Zelf op aarde nedergedaald, om voor dit gevallen geestelijke het verlossingswerk te volbrengen en ieder wezen, dat Mij in JEZUS herkent en erkent en om vergeving van zijn zondenschuld vraagt, is van verlossing verzekerd. En dus is het waarlijk niet nodig, dat de mensen door een herhaalde gang over de aarde als mens voor deze schuld moeten boeten, want om van de oerzonde vrij te worden, zouden duizend aardse levens niet voldoende zijn, want deze schuld is alleen teniet te doen door JEZUS CHRISTUS Zelf. Maar de zonden, die de mens in het aardse leven extra begaat, zijn tegelijkertijd uitgewist door Zijn kruisdood. Doch belast met de kleinste schuld, dus zonder de vergeving van JEZUS CHRISTUS, kan geen wezen, geen mensenziel het lichtrijk binnengaan. En voor deze zielen, die dus belast overgaan in het rijk hierna, is de duisternis waarin ze vertoeven voldoende kwellend, om hen ertoe te brengen, hun wil en denken te veranderen; om in zichzelf te keren en ook de hulp van geestelijke vrienden aan te nemen. En nu kan de ziel ook boven komen. Maar om in zo'n toestand een ziel weer naar de aarde terug te plaatsen, zou voor deze ziel absoluut geen dienst betekenen, want ze zou in dezelfde duisternis zijn en ook op de aarde geen andere weg gaan, dan ze tot nu toe gegaan was, omdat Mijn tegenstander dezelfde macht over deze ziel heeft behouden, waaraan ze zich nooit zelf kan ontworstelen.

Tot inzicht komen kan de ziel alleen door liefde. Voelt ze nu in het rijk hierna maar een vonkje liefde voor de zielen die met haar lijden, dan zal ze ook onherroepelijk opwaarts klimmen. Maar blijft ze zonder enige liefde, dan behoort ze toe aan Mijn tegenstander en deze zal de ziel nooit loslaten. En gaat ze nu door een zeer harde levensschool, dan zal ze nochtans daardoor nooit beter worden of tot andere dan slechte gedachten komen, want ze moet eerst vrij worden uit de macht van de tegenstander, wat alleen door JEZUS CHRISTUS kan gebeuren. Pas wanneer Hij Zelf in het leven van een mens komt, is de verlossing verzekerd, waartoe waarlijk één leven op aarde kan volstaan. En wanneer het dus niet

voldoende is, moet de mens of diens ziel dit ook alleen verantwoorden en nu ook het lot van de duisternis op zich nemen, dat zo pijnlijk is en ook de moeilijkste gang over de aarde aan kwellingen overtreft.

In Mijn heilsplan van eeuwigheid zijn alle mogelijkheden voorzien, die een gevallen ziel helpen omhoog te gaan. Maar steeds wordt Mijn weg van ordening aangehouden en IK hoef waarlijk niet terug te grijpen op middelen, die ongebruikt bleven, omdat ook een terugplaatsen in een reeds overwonnen toestand geen garantie zou bieden voor het opwaarts gaan van een ziel en dit daarom ook nooit Mijn Wil kan zijn, want de vrije wil blijft onaangetast en de herinnering aan vroeger kan een ziel niet worden gegeven, juist vanwege haar vrije wil. Voor haar zwakheid stierf de Mens JEZUS aan het kruis en hij verwierf voor u de genaden van een versterkte wil, die u allen zult kunnen gebruiken tijdens uw leven op aarde en dan is ook uw verlossing verzekerd.

Een uitboeten van uw schuld op aarde moet gedurende één gang over de aarde door u plaatsvinden. Dan zult u, van een last bevrijd, overgaan in het rijk hierna en u ook daar niet meer verweren tegen het aanbod van hulp van geestelijke vrienden, om welke reden u dus ook vaak een moeilijk leven op aarde hebt te verduren, maar waardoor u tot een hogere rijpheid en grotere ontvankelijkheid van licht zult kunnen komen. En weer zeg IK u: op zichzelf staande gevallen van herbelichaming van een ziel op aarde hebben een bijzondere beweegreden, maar zullen nooit plaatsvinden, wanneer de verlossing door JEZUS CHRISTUS niet is voorafgegaan. En door deze verlossing is alle schuld teniet gedaan en hoeft derhalve niet nog eens in een leven op aarde te worden ingelost. En elk leven op aarde is door Mij voorbestemd in Wijsheid en Liefde, ook wanneer u niet in staat bent dit in te zien, maar IK weet wat iedere afzonderlijke ziel dient voor haar voltooiing.

Amen

B.D. Nr. 8648

18.10.1963

Antwoord op het vraagstuk over herbelichaming

Zolang u, mensen, over de aarde gaat, bent u nog onvolmaakt en dat betekent ook, dat uw weten nog is onderworpen aan begrenzingen, dat u niet alles zult kunnen begrijpen. Toch onderricht IK u naar de graad van uw rijpheid en daarom hangt het van uzelf af, uw weten te vergroten, doordat u de graad van uw liefde vergroot, die altijd de maatstaf van de rijpheid van uw ziel zal zijn. Bent u

vervuld van liefde, dan zult u ook in staat zijn alles helder te doorzien. Ontbreekt de liefde u, dan zal het u ook aan begrijpen ontbreken, zelfs wanneer u volledige opheldering ontvangt. Want het weten wordt pas dan tot inzicht, wanneer door liefde de Geest in u wordt gewekt. Maar Mijn rechtstreekse aanspreken van boven moet ertoe bijdragen, dat uw wil om lief te hebben wordt gesterkt, dat u met uw verstand zult leren inzien en dan ook de liefde in u wordt ontstoken voor Diegene, Die u heeft geschapen. En daarom zal IK u ook steeds uw verzoek vervullen, u opheldering te doen toekomen, opdat u Mij als liefdevolle Vader kunt herkennen en Mijn Liefde voor u met wederliefde beantwoordt.

Mijn plan van het terugvoeren is u niet onbekend en zo weet u ook, dat iedere ziel eenmaal de gang over de aarde moet aanvaarden, die dan het laatste traject is voor zij haar intrede doet in het rijk hierna. U weet ook, dat deze gang over de aarde uiteenlopende gevolgen heeft bij de verschillende mensen en dat dit een gevolg is van de vrije wil van Mijn schepselen, die IK nooit zal aantasten, omdat dit het kenmerk is van een goddelijk schepsel. Verder weet u, dat er u voor dit leven als mens een vonkje liefde is gegeven, dat u pas de verandering terug naar uw oerwezen mogelijk maakt, wanneer u dit vonkje liefde in u doet ontbranden en tot een heldere vlam laat oplaaien. Heeft een ziel de gang door de schepping aarde in gebonden wil afgelegd, zodat ze nu de graad van rijpheid heeft bereikt, die voorwaarde is om als mens te worden belichaamd, dan wordt de goddelijke liefdevonk aan haar toegevoegd, ongeacht op welk beschavingsniveau ze ter wereld komt.

En de mens zelf kan beslissen om dit liefdevonkje te voeden of het helemaal in zich te verstikken. Hoe groter zijn innerlijke weerstand nog is tegen het goede - het goddelijke - des te meer zal hij in het rijk worden van zijn ziel achterblijven. Maar het gevoel voor goed en kwaad is in ieder mens aanwezig, omdat hij - zoals IK dat al vaak heb uitgelegd - bij zichzelf de uitwerking van goed en kwaad ervaart en omdat hij ook de stille vermaner, de stem van het geweten, in zich heeft. Dat hem ook het begrip kan ontbreken, volgens welke norm hij tegenover de medemens aan de innerlijke stem gehoor moet geven, is derhalve mogelijk, omdat zijn weerstand tegenover Mij nog zo groot is en hij zich dus in de macht van Mijn tegenstander bevindt. En dan kan zijn gang over de aarde hem nauwelijks de laatste rijpheid opleveren en hij zal hem moeten herhalen.

Maar nu is de aanname van u, mensen, verkeerd, dat hij naar believen uit het rijk hierna weer naar de aarde kan terugkeren en dit zich zo vaak herhaalt, tot hij eens de nodige rijpheid heeft bereikt. Want ook in het rijk hierna zal de ziel de mogelijkheid hebben zich positief te ontwikkelen, wanneer ze haar innerlijke weerstand opgeeft. Maar evenzo kan ze wegzinken in de duisternis en er kunnen eindeloze tijden voorbijgaan, wanneer ze de hulp niet aanneemt, die haar wordt geboden, om haar uit de hel te verlossen. Dan zal ze steeds harder worden en ze

zal opnieuw de gang door de schepping aarde moeten afleggen. En dit kan zich meer dan eenmaal herhalen en al naar gelang haar innerlijke weerstand afneemt, zal ook de belichaming als mens nu in zodanige levensomstandigheden plaatsvinden, waarbij de meeste kans bestaat om in één leven op aarde rijp te worden.

U allen vergeet de vele plaatsen van scholing, die in Mijn schepping klaarstaan om zielen van alle graden van rijpheid op te nemen. Wanneer u gezegd wordt, dat de ziel van de mens het rijk hierna binnengaat, dan begrijpt u nog niet goed wat onder dat laatste dient te worden verstaan: alles buiten het leven op aarde is “aan gene zijde”, “het rijk hierna”. En alle hemellichamen bevatten het geestelijke in de meest verschillende graden van ontwikkeling, waar iedere ziel waarlijk haar ontwikkelingsgang kan voortzetten, wanneer ze niet zo hardnekkig in haar weerstand volhardt, dat ze in ruimten zonder scheppingen haar gang gaat tot eigen kwelling. Ook dan kan ze nog een keer tot bezinning komen, want Mijn Liefde en Barmhartigheid geven geen ziel op en geven iedere ziel steeds de mogelijkheid tot een sprankje licht te komen en de verandering aan zichzelf te voltrekken, doordat ze voor het eerst haar weerstand opgeeft en toegankelijk is voor de onderrichtingen, die haar ook in het rijk hierna ten deel vallen. En IK ken waarlijk ook de geestelijke gesteldheid van iedere ziel. IK ben ook op de hoogte van de voor iedere afzonderlijke ziel gunstige, succes belovende mogelijkheden om rijp te worden. Maar deze zie IK nooit in een herhaalde gang over de aarde als mens - in een terugplaatsen van de ziel op de aarde – wanneer er geen heel bijzondere beweegredenen zijn, welke weer alleen de redding van zwakke zielen tot doel hebben.

IK ben geen onrechtvaardige GOD, Die Zijn schepselen bij wijze van gril verschillend bedeeft en daardoor niet aan iedere mens dezelfde mogelijkheden worden geboden. Maar bij Mij speelt ook de tijd geen rol; IK bereik Mijn doel. Dit doel zou IK echter nooit bereiken door steeds zich herhalende vorming als mens op deze aarde, omdat IK één ding niet kan doen vanuit Mijn Wil: de wil van de mens dwingen, dat hij de juiste beslissing neemt; de mens tot een juist gerichte wil brengen door Mijn Macht. Zijn vrije wil kan steeds weer falen en de gang over de aarde kan tevergeefs zijn. Iedere ziel heeft haar eigen leven en IK ben precies op de hoogte van de resultaten, die ze nog kan bereiken, omdat IK haar wil ken. En daaraan beantwoordend kan en zal IK het aardse leven van de mens verkorten of verlengen. IK zal voortijdig tot Me roepen, bij wie er een terugval is te vrezen, om de al bereikte graad van rijpheid niet in gevaar te brengen. En IK zal diegenen een hoge ouderdom schenken, bij wie een vergroting van de graad van rijpheid, of nog een ommekeer naar Mij duidelijk te zien is, om voor deze laatste zielen de ontwikkelingsgang in het hiernamaals mogelijk te maken.

Maar geloof niet, dat het huidige menselijke beschavingsniveau invloed heeft op de ontwikkeling van de ziel, omdat een leven in liefde niet afhankelijk is van uiterlijke zaken of van een vergroot aards weten; omdat het te allen tijde en overall om het ontsteken van de liefdevonk in het hart gaat, dat echter onafhankelijk is van cultuur en gewoonten, omdat het een zuiver geestelijk gebeuren is in de mens, wanneer hij deze liefdevonk in zich ontsteekt en daartoe steeds het samenleven met andere mensen en de hem omgevende goddelijke schepping hem kan aansporen. Dus zal ook de meest primitieve mens de rijpheid van zijn ziel kunnen vergroten en in het bijzonder dan, wanneer hem ook de kennis wordt overgebracht van de goddelijke Verlosser JEZUS CHRISTUS, welke hem ook in het hiernamaals nog kan worden overgedragen, wanneer de ziel maar van goede wil is.

Amen

Belichaming en herbelichaming van lichtwezens
ten behoeve van een missie

B.D. Nr. 2336

14.05.1942

Het worstelen in het hiernamaals
Herhaalde belichaming op aarde?

En daarom is het van het grootste belang, hoe het leven op aarde wordt benut, want zodra dit is beëindigd, begint er een totaal ander worstelen om opwaarts te klimmen, dan zoals het op aarde het wezen was beschoren. Het leven op aarde leverde het voortdurend kracht op, die het naar believen kon gebruiken, terwijl het leven van het wezen in het hiernamaals dan pas met kracht is gezegend, wanneer het wezen een bepaalde graad van rijpheid heeft, maar tevoren is een geheel krachteloze toestand het lot van de zielen, tot ze deze graad van rijpheid hebben bereikt. En het laatste is onnoemelijk zwaar en zou ook helemaal onmogelijk zijn, wanneer GOD's genade hem ook dan niet tegemoet zou komen in de vorm van lichtstralen, die hem momenten van inzicht opleveren, om het verlangen naar licht in het wezen te wekken. Weer probeert GOD alleen de wil van het wezen te veranderen en het dan ook de mogelijkheid te geven, de wil te verwezenlijken. Alleen zijn de voorwaarden in het hiernamaals heel wat moeilijker na te komen. Een krachteloos wezen is ook zo zwak van wil, dat het grote inspanning en geduld van de kant van de lichtwezens vergt, het wezen ertoe te bewegen, zelf zijn wil actief te laten worden.

Maar nooit zal een wezen in het stadium van duisternis naar de aarde terug verlangen, om zijn mislukte levenswandel op aarde goed te maken, dat wil zeggen hem af te leggen volgens zijn eigenlijke opgave op aarde. Want alleen deze wil zou de ziel een herhaald verblijf op aarde opleveren. Maar de wil van de onrijpe ziel gaat alleen maar uit naar het materiële leven op aarde, nooit echter naar de geestelijke vooruitgang, want is deze eerst eens actief geworden in haar, dan weet ze ook, dat alleen het dienen in liefde haar vooruitgang bevordert en daar heeft ze in het hiernamaals waarlijk gelegenheid genoeg voor. Want er is een enorme arbeid te verrichten, wil de zielen licht worden gebracht in de vorm van weten. Het is het werkzaam zijn in het hiernamaals, dat de mensen op aarde niet kunnen begrijpen en dat toch onnoemelijk belangrijk is.

Wat op aarde werd verzuimd, moet in het hiernamaals worden ingehaald. En zoals op aarde de geestelijke hulp aan de medemens een daad van liefde is, zo is ook de bezigheid van de wezens in het hiernamaals een ononderbroken werkzaam zijn in liefde, een voortdurend uitdelen van wat de zielen ontbreekt: een uitdelen van licht en weten aan de zielen, die in de duisternis vertoeven. Deze bezigheid vraagt de vrije wil, net als op aarde. Het wezen moet bereid zijn, dienend bezig te zijn, dan gaat het in zijn ontwikkeling vooruit. Heeft het eenmaal de willoosheid overwonnen, dan werkt het vlijtig aan zichzelf. Het zal ook wel in diep berouw denken aan de onbenutte tijd op aarde, maar ziet nu een arbeidsveld voor zich, dat zijn hele bereidheid om te helpen eist. De ziel denkt nu meer aan de lijdende zielen rondom zich, dan aan haar eigen toestand. En nu pas vervult ze haar taak met overgave en haar eigen toestand wordt steeds meer vervuld van licht, omdat ze nu licht en kracht ontvangt om dit door te geven. Maar is ze eenmaal ontvanger van licht en kracht geworden, dan verlangt ze nooit meer terug naar de aarde, tenzij er op aarde een taak moet worden volbracht, die de belichaming van een lichtwezen op aarde vereist.

Steeds moet in aanmerking worden genomen, dat in de toestand van duisternis de ziel ook het inzicht ontbreekt, daar ze haar geestelijke ontwikkeling op aarde heeft verwaarloosd. Maar ziet ze dat in, dan ziet ze ook de mogelijkheden in het hiernamaals, die haar de opgang verzekeren. Een herhaalde belichaming op aarde zou de ziel echter alleen dan worden toegestaan, wanneer ze deze zou begeren in het volle bewustzijn van haar onrijpe toestand en met het doel een geheel rijp worden van de ziel; wanneer dus de vrije wil haar tot een herhaalde levenswandel over de aarde zou aansporen, om een toestand van vergrote rijpheid te verkrijgen. Maar dit veronderstelt al een bepaald weten, dus ook een bepaalde graad van rijpheid, dat wil zeggen werkzaam zijn in liefde, dat dan de ziel aanzet deel te nemen aan het verlossingswerk in het hiernamaals, omdat ze inziet, dat daartoe ook elke kracht dringend nodig is en ze nu haar liefde bereidwillig in dienst stelt van dit verlossingswerk.

B.D. Nr. 2881**13.09.1943****Belichaming van de lichtwezens - Missie**

In het tijdsbestek van een ontwikkelingsperiode wordt de menselijke ziel slechts eenmaal belichaamd, tenzij ze een tweede levenswandel op aarde in vrije wil op zich neemt, met het doel een missie te vervullen. Een herbelichaming is dus slechts mogelijk na afloop van een ontwikkelingsperiode, terwijl dit nodig is om het totale geestelijke, dat ver van GOD afstaat, dat op aarde heeft gefaald, toch nog in de nabijheid van GOD te brengen. Maar zo'n herbelichaming is geenszins in overeenstemming met de wil van het wezen. Integendeel, deze zou worden gevoeld als toestand van dwang, waarin de mens uit vrije wil nooit zou toestemmen. De hernieuwde belichaming als mens vereist ook de gang door al de scheppingswerken, die onvoorstelbaar kwellend is. Maar is een lichtwezen bereid om op aarde een voor de geestelijke ontwikkeling van de mensen nodige taak te vervullen, dan kan ze zich op aarde weer belichamen en daardoor ook een nog hogere graad van rijpheid bereiken, dus valt dan de gang tevoren door de werken van de schepping weg; de ziel incarneert zich van boven in een vleeselijk lichaam, om nu onder dezelfde voorwaarden als mens geheel rijp te worden, tot die graad, die dan het uitvoeren van de haar gestelde taak mogelijk maakt. Zulke zielen worden steeds aan de zielen, die zich in geestelijke nood bevinden, ter beschikking gesteld. Het zijn leiders op aarde, mensen die het weten over GOD bezitten en daardoor de mensen bij kunnen staan in hun geestelijke ontwikkeling.

Hoe groter de geestelijke nood is, des te meer lichtwezens belichamen zich om hen te helpen. Ze hebben echter de weg over de aarde niet meer nodig om zich eerst te vormen tot een lichtwezen, maar hun ziel is een ziel van het licht, alleen zonder op de hoogte te zijn van hun geestelijke toestand en daarom ook vervuld van het streven naar omhoog, omdat zoiets voor de medemensen van grote betekenis is, dat dezen de weg wordt getoond, die omhoog leidt. Van een reïncarnatie, met het doel zich te vervolmaken, kan dus niet worden gesproken en daarom is ook de opvatting onjuist, dat een ziel zich naar believen kan belichamen, met het doel zich verder te ontwikkelen. Want alleen een volmaakte ziel, een lichtwezen, neemt vrijwillig de materiële omhulling aan, omdat ze tot liefde is geworden en de liefde voor het onvrije geestelijke haar beweegt, in een kerker terug te keren, die ze al lang ontvlucht is. Maar een ziel, die nog rijp moet worden, zou zich ertegen verzetten naar de aarde terug te keren, omdat ze zich onrukt voelt aan de last van het aardse bestaan, zodra ze al inzicht heeft en dit

laatste voor haar ook het weten betekent van de mogelijkheden, zich positief te ontwikkelen in het geestelijke rijk en ze deze verreweg verkiest boven een herhaald leven op aarde.

De ontwikkelingsmogelijkheden in het geestelijke rijk zijn echter aangepast aan de toestand van rijpheid van elke ziel. Hoe gewilliger de ziel is, hoe meer ze ernaar streeft zich positief te ontwikkelen, des te werkzamer is ze ook en des te meer vergeestelijkt ze zich. Ze heeft geen materiële scheppingen meer nodig, noch verschaft ze zich zulke zelf door haar verlangen, al is het ook maar in haar inbeelding. Ze scheidt zich er steeds meer van af en ook aardse wensen komen meer en meer op de achtergrond. Dienovereenkomstig leeft ze nu in geestelijke sferen, in een omgeving, die alleen maar als geestelijke schepping is te bestempelen. Elke mogelijkheid om zich positief te ontwikkelen wordt haar geboden en ze heeft waarlijk niet nogmaals een verblijf op de aarde nodig en verlangt daar ook niet naar, omdat ze het aardse leven als een overwonnen stadium van haar ontwikkeling beschouwt, ongeacht of het haar de rijpheid heeft opgeleverd, die voor de ziel mogelijk was te bereiken. Maar het was voor haar een geketende toestand, waaruit ze zich nu bevrijd voelt en die ze nooit meer naar zou nastreven. Anders is het bij een nog geheel materiële ziel, die zonder dit inzicht van de aarde scheidt en nog met alle zinnen aan de aarde is gebonden. Deze zielen verlangen wel naar de aarde terug, maar nooit om geestelijk rijp te worden, veeleer om alleen zuiver lichamelijk te kunnen genieten, omdat de liefde voor de materiële wereld en voor haar eigen ik de ziel vervult en ze het verlangen naar de aarde steeds groter laat worden. Maar deze zielen moeten de liefde voor de materie overwinnen en ze moeten dat doen in het hiernamaals, omdat ze het op aarde verzuimden. Ze scheppen zich door hun begeerten zelf een aardse wereld in het geestelijke rijk, ze zien en bezitten alles wat ze zich wensen, maar niet meer in werkelijkheid, maar alleen in hun fantasie, en wel zo lang tot ze tot het inzicht komen, dat ze slechts schijngoederen najagen en hun verlangen ernaar nu overwinnen. Dan pas verandert hun omgeving en dan pas beginnen ze aan hun bezigheid in het geestelijke rijk, die hen een positieve ontwikkeling waarborgt.

Amen

B.D. Nr. 4803

24.12.1949

Belichaming van vele lichtwezens in de eindtijd

De aardse wereld dient ook de lichtwezens voor hun voltooiing. Want ze geeft de meeste mogelijkheden om het kindschap GOD's te verkrijgen, dat ook een

lichtwezen alleen door een leven in het vlees op deze aarde kan bereiken. Maar de gang over deze aarde als mens vereist dan niet de positieve ontwikkeling in de “je moet” toestand; doch een lichtziel kan zich direkt in het vlees laten verwekken, om nu de vrije wilsbeslissing af te leggen, waartoe haar vaak harde beproevingen worden opgelegd. Steeds weer dalen lichtzielen af naar de aarde en heel in het bijzonder in de laatste tijd voor het einde zijn veel van zulke belichamingen toegestaan, omdat juist deze moeilijke tijd van het aardse bestaan de hoogste graad van rijpheid waarborgt, evenals echter ook de dwalende mensen geestelijke leiders nodig hebben, die alleen zulke als mens belichaamde lichtwezens kunnen zijn.

Zo'n Lichtziel was ook JEZUS CHRISTUS, Die een enorm grote en heilige Missie op Zich nam, welke de zwaarste eisen aan de wil van een mens stelde. Zijn Ziel was wel volmaakt toen Hij deze aarde betrad, maar toch had deze graad van licht geen invloed op het aardse bestaan van de Mens JEZUS, daar anders Zijn Missie - de verlossing van de mensheid - aan waarde verloren zou hebben. Het waren uiterst zware eisen, die aan de Mens als zodanig werden gesteld. Hij moest, net als ieder ander mens, het lichaam met zijn wensen en begeerten overwinnen, die buitengewoon sterk in Hem ontwikkeld waren en wat dus buitengewone zelfbeheersing en kastijding vereiste. Zijn Ziel moest zeer grote verleidingen weerstaan; het was een voortdurende strijd, die de Mens JEZUS in Zijn jeugd had te voeren tegen Zich Zelf. En daarom waren Zijn Liefde, de zachtmoedigheid en het geduld veel hoger te waarderen, dan die van een zacht mens zonder begeerten, die niets hoeft te overwinnen, omdat hem niets of weinig aanlokt. De Ziel van het Licht kende vanaf het allereerste begin Haar Missie en ging Haar weg over de aarde, toen de nood van de mensheid dit vroeg. Dus kwam JEZUS op een tijd naar de aarde, waarin de onbeheerstheid onder de mensen de overhand had genomen en de mensen nu juist een voorbeeld moest worden gegeven, dat en hoe het mogelijk was, de onbeheerstheid de baas te worden.

Alles, ook het moeilijkste, vermag de liefde door haar kracht. Er bestaat niets onoverwinnelijks voor een mens, die in de liefde leeft. De liefde zelf is de kracht en kan dus ook de vrije wil tot ongehoorde kracht maken, zodat voor de mens alles mogelijk is. Wanneer er nu in de tijd van het einde buitengewoon talrijke belichaming van lichtzielen op aarde plaatsvindt, dan wordt aan deze allemaal een missie opgedragen, die liefde en wilskracht vereisen. Maar al deze zielen is hetzelfde eigen: het goddelijke Woord onder de mensen te verbreiden. Want door wetende zielen wordt hen op aarde het weten ontsloten, respectievelijk in herinnering gebracht. En het spoort hen aan, dit weten door te geven aan de medemensen, die in geestelijke duisternis voortgaan. En dus is dit een kenmerk van diegenen, die van boven zijn, dat ze ijverig deel hebben aan de verbreiding

van het goddelijk Woord, maar let wel: van het Woord, dat in het geestelijke rijk zijn oorsprong heeft.

De leer van de Liefde, die JEZUS CHRISTUS op aarde heeft verkondigd, was het door GOD Zelf door JEZUS gesproken Woord en zal het ook blijven, tot in alle eeuwigheid. En van deze leer van de Liefde zal en moet steeds gewag worden gemaakt, waar een mens voor GOD wil opkomen. Belichaamde Lichtzielen nu vinden in de verbreiding van deze goddelijke Liefdeleer alleen hun geluk op aarde en dezen zijn de ware vertegenwoordigers van GOD op aarde. Wat buiten deze leer wordt onderwezen, is mensenwerk. Wie daarvoor opkomt, is niet afkomstig uit het rijk van het Licht; veeleer is het rijk van de duisternis zijn vaderland. En lichtzielen zullen steeds het verlangen hebben om tegen zulke leren op te treden, wat in de eindtijd buitengewoon vaak zal voorkomen.

Amen

B.D. Nr. 7391

16 & 18.08.1959

**Wet van de eeuwige ordening
Belichaamde lichtwezens**

Er is u een wet gegeven, dat u zich in de goddelijke ordening zult moeten ophouden gedurende uw leven op aarde. Komt u deze wet na, dan bent u ook verzekerd van eeuwige gelukzaligheid, dan beëindigt u het aardse leven als goddelijk gevormde wezens, want de goddelijke ordening in acht nemen wil niets anders zeggen dan het wezen tot liefde vormen, die het teken is van goddelijkheid, dus wezens schept, die aan GOD gelijk zijn. Dit was het doel van GOD bij de schepping van Zijn wezens, die wel in hoogste volmaaktheid uit Hem voortkwamen, maar toch nog voor zich de hoogste graad van volmaaktheid moesten verwerven, die zelf zich tot goden moesten vormen, wilden ze het doel bereiken, dat GOD aan al het door Hem geschapene had gesteld. Want daartoe was er een ding noodzakelijk: dat de wezens hun vrije wil konden gebruiken, die nu ook net zo goed op het tegenovergestelde kon aansturen: die hem ertoe kon brengen te vallen in de diepste diepte, wat dan ook is gebeurd bij een groot deel van de geschapen oergeesten. Ze moesten volledige vrijheid hebben, waarheen ze hun wil ook zouden richten.

Dat ze hem verkeerd hebben gericht, maakt het nochtans niet onmogelijk om het laatste doel – de vergoddelijking van het wezen – te bereiken. Maar dan is de hoogste graad van volmaaktheid door het wezen zelf bereikt. De hoogste engelen

hebben deze graad van volmaaktheid nog niet bereikt, ofschoon ze nog zijn zoals ze uit de Hand van hun Schepper voortkwamen. Maar ze zijn steeds nog afhankelijk van de Wil van GOD, Die ze wel vrij vervullen en waardoor ze hun volmaaktheid bewijzen. Toch is de gang door de diepte noodzakelijk en daarom gaan zulke engelen ook een keer de gang over de aarde als mens ten behoeve van een missie, die echter bovenmate zwaar en vol leed is en die ook maar zelden tot aan het einde zal verlopen zoals de gang over de aarde van andere mensen; veeleer laat deze bijzondere kenmerken zien, zoals ongewoon lijden of slagen van het noodlot, die nauwelijks te dragen lijken voor anderen.

Maar de gang over de aarde is van de grootste betekenis voor de ontwikkeling van het wezen, want de hoogste graad van volmaaktheid kan daardoor worden bereikt, die nu eenmaal een gang over deze aarde vergt. De zielen van het licht hebben weliswaar niet ver meer te gaan tot aan hun voleinding, maar toch moeten ze de gang gaan, onbewust van hun geaardheid, en daar ze voelen, zoals ieder ander mens, gaan ze vaak onvoorstelbaar zwaar gebukt onder hun lot, dat ze echter in het volle bewustzijn op zich nemen, wanneer hen vóór de belichaming de gang over de aarde voor ogen wordt gesteld. Want ze zijn op de hoogte van het doel, het kindschap GOD's te bereiken; ze kennen de hoogste graad van voltooiing, die ze zelf in vrije wil moeten nastreven en bereiken, omdat hij hen niet kan worden geschonken.

Dat een wezen nu gedurende het leven op aarde faalt, verhinderen de lichtwezens, die onophoudelijk waken en de slechte krachten afweren, die hun krachten op die mens willen beproeven. Tevens is het verlangen naar GOD bij hen bijzonder sterk, wat weliswaar ook bijzonder sterke bekeringen tot gevolg heeft, want het zou hun grootste triomf zijn een zuivere engel gedurende het leven op aarde ten val te brengen.

Maar de kracht van de liefde is in zo'n mens eveneens bijzonder sterk en deze zal elk van zulke verzoeken kunnen weerstaan, zonder een slachtoffer van de duistere wereld te worden. Want ook hij zal voor zich bij JEZUS CHRISTUS kracht halen en altijd weerstand kunnen bieden, omdat de band tussen een lichtgeest en JEZUS CHRISTUS ook niet ophoudt, wanneer de eerste als mens het aardse kleed heeft aangetrokken. De ziel is sterk en houdt de band in stand met Hem, Die eveneens over de aarde is gegaan, om het laatste doel - de vergoddelijking - te bereiken. En deze band behoedt hem voor de diepte: een val, die zonder JEZUS CHRISTUS en Zijn kracht wel mogelijk zou zijn, omdat de verzoeken ook ontzettend sterk zijn, die de vorst der onderwereld zo'n belichaamde ziel bereidt. Maar al zijn inspanningen zijn tevergeefs, want JEZUS CHRISTUS laat het niet toe, dat een broeder uit het lichtrijk hem in handen valt. En meestal zal de gang over de aarde, met het hoogste doel - de vereniging met GOD - eindigen en slechts in zeldzame gevallen kan zich een uitstel voordoen,

maar de volheid van licht kan niet verminderd worden, die zo'n ziel bij het begin mee naar de aarde brengt. Maar dan staat het de ziel te allen tijde vrij, de gang over de aarde nog eens te herhalen, maar steeds zal dit alleen ten behoeve van een missie gebeuren en steeds zal een overmaat aan leed haar lot op aarde zijn.

Amen

Herbelichaming van de leerlingen van JEZUS
en Johannes, de Voorloper van JEZUS

B.D. Nr. 7080

01.04.1958

Belichaamde lichtwezens
Discipelen van JEZUS thans op aarde

Ook u behoort tot diegenen die in de laatste tijd als Mijn ware leerlingen het evangelie van de liefde moeten verkondigen, die bij Mij waren ten tijde van Mijn wandel over de aarde en aan wie IK de belofte gaf op het ogenblik van Mijn wederkomst Mij te mogen dienen. Als u deze woorden verneemt zult u pas begrijpen, hoe belangrijk uw missie is, die IK u toevertrouw. Want IK kan daarvoor alleen zulke mensen gebruiken, die in hun dienstbaarheid aan en hun liefde voor Mij, zich met ijver voor hun arbeid inzetten. En zo'n dienstbaarheid zou niet meer te vinden zijn bij de mensen van deze aarde. Daarom moest IK u dus naar de aarde zenden, maar IK kon u niet de herinnering aan vroeger geven van uw werkzaam zijn van weleer. U zult de weg over de aarde net zo moeten afleggen als alle mensen, bewust van uw menselijke zwakheden en worstelend om een sterk geloof. Maar Mijn Geest kan door u werken. U bent in staat de waarheid van boven te ontvangen en ze te begrijpen en u zult ze daarom ook verder kunnen dragen in de wereld, zoals het eens uw taak is geweest. IK geef u daarom een aanwijzing over uw herkomst, opdat u daaruit zult opmaken, dat u maar een korte tijd dát ambt bekleedt op deze aarde, dat u ook in het geestelijke rijk uitoefent en dat dit ambt iets buitengewoon belangrijks is, want wat IK toentertijd begon – de weg voor te bereiden naar het vaderhuis – dat zult u nu nog eenmaal in alle nadrukkelijkheid de medemensen moeten voorhouden en hen ook de weg tonen, voor het einde komt, voor er een nieuw tijdperk volgt in een geheel nieuwe ordening.

Steeds was u bereid in Mijn opdracht de mensen te vertellen over Mij en Mijn werk van verlossing. Maar in de laatste tijd voor het einde is het heel bijzonder nodig, dat de mensen aan Mij denken, want IK alleen ben hun redding. IK alleen

kan hen terugtrekken van de afgrond, die ze in hun blindheid tegemoet gaan. Maar ze zullen Mij moeten erkennen, ze zullen net als in de tijd dat IK op aarde wandelde tot Mij moeten roepen: “Heer, help mij”. Maar de mensen gaan zonder kennis verder, want wat ze ook van Mij en Mijn verlossingswerk weten, is voor hen slechts een legende. Daarom zult u Mij met volle overtuiging moeten verkondigen in de wereld. En omdat u, als zelf mens zijnde, niet anders geard zou kunnen zijn, ofschoon u uit het lichtrijk bent gekomen, zult u tevoren door Mijn Geest een levend weten over Mij en Mijn werk van de verlossing ontvangen, om nu ook met overtuiging voor Mij te kunnen opkomen. En uw ziel laat het werkzaam zijn van de Geest in u toe; een gebeuren, dat de mensen van de tegenwoordige tijd slechts zelden kunnen laten zien en die daarom ook moeilijk te bewegen zijn, hieraan te geloven. Uw taak is belangrijk en daarom heb IK u weer opgeleid als vroeger, dat wil zeggen uw menselijke wijsheid moest tevoren hemelse wijsheid opnemen, om nu ook midden onder de mensen weer te kunnen prediken, zoals u het eertijds hebt gedaan.

Het aantal van Mijn discipelen was destijds groot en vele ervan boden zich aan voor deze gang over de aarde in de laatste tijd voor het einde, bij het zien van de grote geestelijke nood, die hulp dringend nodig maakt. Maar iedere lichtziel moest zich op aarde ook in vrije wil weer de graad van liefde verwerven, die het “werkzaam zijn van de Geest” toelaat. Het worstelen van de(z) mens is niet minder zwaar dan dat van iedere andere mens, alleen zal de ziel steeds Mij terwille zijn en de band met Mij hebben en daarom ook een leven in liefde leiden, wat dan ook het werkzaam zijn van de Geest waarborgt. En dan kan ook weer Mijn Woord naar de aarde worden geleid. IK kan Zelf weer het evangelie van de liefde prediken aan ieder, die oor en hart niet sluit. U bent weer tot Mijn wegbereiders geworden. U draagt alleen Mijn evangelie uit in de wereld, u spreekt niet uit uzelf, integendeel, u laat Mij Zelf door u spreken, zoals het ook uw missie is geweest na Mijn hemelvaart, dat u tot opnamevat van Mij Zelf werd en IK Zelf dus in de Geest bij u kon zijn.

En zo zal IK steeds bij de mensen zijn, tot aan het einde der wereld. Want zonder Mij zal geen mens de gelukzaligheid bereiken, zonder Mij is de weg naar het Vaderhuis onvindbaar, zonder Mij gaat de mensheid in schuld en zonde en hun weg daalt af naar de diepte. Maar de mijnen hebben ijverig deel aan de verlossingsarbeid, de mijnen stellen zich Mij ter beschikking, waar IK ze ook nodig heb. En u allen, die Mij zult willen dienen, behoort tot de mijnen en u zult ook in staat zijn succesvolle arbeid te verrichten, want in Mijn opdracht bent u steeds maar werkzaam. En geeft de Heer u een ambt, dan zal Hij u ook de kracht geven, het te bekleden. Hij zal Zelf met Zijn Kracht en Zijn Zegen bij u zijn en – als uw missie is beëindigd – u weer tot Zich halen in Zijn rijk.

Amen

**De belichaming der lichtwezens
De voorloper**

IK stuur het evangelie tot de aarde, en wanneer u het van Boven ontvangt is het zuiver en niet vervalst door menselijk willen. IK weet dat het nodig is omdat talloze mensen Mij niet vinden kunnen daar zij niet in de waarheid onderricht zijn, en daarom belichaamde IK Mij zelf in de geest van hen die Mij willen dienen. Dat de waarheid in zijn zuiverste vorm tot hen komt is een door Mijn liefde en wijsheid al lang erkende noodzaak, en dit is alleen al voor Mij aanleiding de ontvanger der waarheid van Boven te beschutten tegen de invloed van onreine geesten, die zijn denken zouden verwarren en het toezenden van de waarheid zouden willen belemmeren. Wie dus ontvanger is van Mijn evangelie dat IK Zelf op aarde leerde en waarvoor IK Mijn dienaren op aarde nu weer de opdracht geef dat te verspreiden, die kan gerust zijn dat hij in de waarheid is. Dat hij als Mijn discipel van de eindtijd de mensen leren kan zonder bevreesd te moeten zijn, dat zich bij zijn onderwijzingen dwalingen zouden kunnen mengen. En vanuit deze zekerheid moet hij invloed uitoefenen op allen die zijn weg kruisen. Hij moet zich voelen als Mijn spreker en in Mijn opdracht steeds dat uitdragen wat hij van Mij zelf heeft ontvangen, wat als gewaarwording in hem boven komt omdat het de zuivere waarheid is.

Talrijke lichtwezens zijn momenteel op de aarde belichaamd omdat de grote geestelijke nood ook buitengewone hulp vereist, die alleen deze lichtwezens verlenen kunnen. Deze lichtzielen zijn meest geestelijke leiders, d.w.z. zij staan door een levenswandel naar Mijn wil in een nauw contact met Mij, en zij kunnen dus Mijn leringen direct ontvangen en aan de mensen overbrengen. Deze lichtwezens hebben een graad van rijpheid die een afzinken naar de diepte onmogelijk maakt. Zij gaan derhalve ook altijd in de grootste deemoed door het aardse leven en trachten alleen Mijn rijk tot de mensen te brengen zonder zelf daarvan nut te hebben, alleen met de bedoeling Mij te dienen en de mensen te helpen. Daarom kan zulk een door Mij tot de aarde gezonden lichtwezen zich ook meerdere malen belichamen, als het geestelijke niveau van de mensen het nodig maakt. Maar steeds zijn deze belichamingen een voortdurend dienen tot het einde, want Mijn wil is in deze wezens overheersend. Zij maakten zich vrijwillig aan Mij onderdanig en kunnen daarom hun graad van rijpheid op aarde

ook niet meer verliezen.

Nooit zullen lagere geesten over zulk een als mens belichaamd wezen macht hebben, en nooit zal deze onder hun slechte invloed bezwijken. Nooit kan dus een reeds volmaakte Geest op aarde falen, d.w.z. zijn missie niet vervullen. Het kan wel voor de mensen lijken alsof een missie afgebroken is door een plotseling terugroepen in het geestelijke rijk, of door menselijke maatregelen die het aardse leven voortijdig beëindigen. Maar daarvan weet IK sinds eeuwigheid en grijp toch met Mijn macht niet in om de wil van de mensen niet onvrij te maken. Het verlossingswerk wordt echter voleindigd, en alles zal zo gebeuren zoals het in Mijn heilsplan van eeuwigheid bestemd is. Ook de volmaaktste geesten uit de Hemel zullen zich tijdelijk belichamen om een geestelijke vooruitgang onder de mensen te bereiken, want zonder zulke hulp zouden de mensen te zwak zijn voor tegenstand. En dan kunnen ook de doden uit hun graven (van de geestesnacht = opm.v.d.uitg.) verrijzen, en de in de geest volledig blinden kunnen door een helder lichtende bliksemstraal van Boven wakker geschud - en ziende worden. Dan is het echter de tijd van het einde waarin ook Mijn wederkomst te verwachten staat, wat ook steeds werd aangekondigd door zieners en profeten. Voordat IK echter kom zal het "grootste licht" op aarde stralen, maar in het eenvoudigste gewaad. Dat "licht" (de voorloper) zal nog eens van Mij getuigen zoals hij het gedaan heeft voor Mijn optreden in het vlees op deze aarde, alvorens IK de mensen die IK het evangelie wilde brengen onderwees. Hij was Mijn voorloper en zal het ook nu weer zijn.

U mensen zult hem aan zijn spreken herkennen, want hij kiest dezelfde woorden en getuigt van Mij zoals hij destijds heeft gedaan. Zijn geest komt alleen tot de aarde om de wet te vervullen, derhalve moet hij Mij voorgaan in het volste inzicht van zijn herkomst en zijn opdracht. Hij doorziet alles en kent ook zijn aardse lot waaraan hij zich echter niet onttrekt, want dat behoort ook tot het verlossingswerk waaraan hij deel neemt uit liefde voor de onverlosten. Hij weet dus dat met zijn dood de missie pas vervuld is en hij heeft geen ander verlangen dan de uiteindelijke vereniging met Mij, zijn Heer en Meester, zijn vriend en broeder, zijn Vader van eeuwigheid. Wanneer hij verschijnt is het einde nabij, want IK volg hem spoedig op en maak Mijn aankondigingen waar. Mijn wederkomst is de laatste fase voor de algehele vernietiging van de aarde met alles wat leeft, en dan wordt vervuld zoals het geschreven staat: Er zal een nieuwe Hemel en een nieuwe aarde ontstaan, waarin IK midden onder de Mijnen ben. Waar alleen een Herder en een kudde zal zijn omdat allen die leven, met Mij verbonden zijn en zich openstellen voor Mijn verblijven onder hen. Dan zijn alle mensen op de nieuwe aarde Mijn kinderen tot wie IK zelf kom als Vader, om hun te geven wat hen zalig maakt.

Amen

Belichaamde lichtwezens zonder herinnering aan vroeger

De voorloper

Aan die Mij willen dienen zij het volgende gezegd: De geestestoestand van de mensen die al in de laatste tijd leven, vereist een bijzondere hulp van de kant der lichtwezens. Zij zijn in het geestelijke rijk bezig in Mijn opdracht en ook op de aarde, waar zij in grote getale als mens belichaamd aanwezig zijn om een verlossende missie te vervullen. Op welke manier deze lichtwezens werken en hulp geven is geheel duidelijk voor die mensen die het hun overgebrachte geestesgoed aannemen. Zij weten dat alleen door het overbrengen van Mijn woord uit den Hoge, de mensen hulp gebracht kan worden in hun geestelijke nood. Bij de algemene geestelijke vervlakking zou het volkomen onmogelijk zijn dat Mijn woord ingang zou kunnen vinden onder de mensheid. Deze zou noch de verbinding herstellen met de geestelijke wereld, noch hieruit berichten aannemen willen of kunnen. Daarom moet de lichtwereld bemiddelend werken en de lichtwezens moeten geschikte opnamevaten op aarde zoeken, waarin zij de uitstralingen van Mijn woord kunnen laten binnen stromen. Maar wanneer zij die niet kunnen vinden dalen zij zelf naar de aarde af om als mens belichaamd een schakel te zijn tussen de mensen en de geestelijke wereld, om middelaars te zijn tussen Mij en de mensen.

Er zijn dus in de laatste tijd voor het einde, de tijd waarin u mensen nu reeds leeft, een groot aantal lichtwezens belichaamd om u te helpen omdat u geestelijk blind en onwetend bent, omdat u verkeerd leeft en omdat u zich in grote geestelijke nood bevindt. Uzelf weet niet van dat geestelijke lage peil en zijn gevolgen, en als u kennis daarover gegeven wordt gelooft u daar niet in. Maar in de lichtwereld zijn bewoners die vol ontzetting neerzien op de activiteiten in het duister van de aarde. Zij willen u te hulp snellen om hen nog te redden die geen weerstand bieden, en zich aan hun leiding overgeven. Zij zijn als mens belichaamd en willen u helpen en onderwijzen, maar u herkent ze niet. Ook zijzelf herkennen zich niet als wezens van Boven, ofschoon zij als mens vastberaden omhoog streven. Het zijn mensen zoals uzelf, alleen met een Mij toegekeerde wil. Mijn tegenstander kan tegen hen niets beginnen omdat zij Mij al toebehoorden voordat zij tot de aarde kwamen, terwille van de noodlijdende mensheid. Zij willen u het "licht" brengen dat zij voortdurend van Mij ontvangen en dat gelijktijdig kracht is uit den Hoge. Maar zij weten niet dat zij

vrijwillig naar de aarde zijn gekomen, want hun streven omhoog moet voor de medemensen duidelijk zichtbaar zijn om aanleiding te zijn hetzelfde te doen. Zou een lichtwezen als zodanig te herkennen zijn, dan kon dit de mensen niet tot voorbeeld dienen. De met zwakheden en gebreken behepte mensen zouden zich dan niet in staat voelen ooit dit voorbeeld te evenaren.

Alleen heel bijzonder hoge geestelijke wezens kennen hun missie en afkomst en laten dit ook aan de mensen weten, ofschoon zij bij hen geen geloof vinden. Zulke hoge lichtwezens zijn echter voor een ieder te herkennen die hen zien wil, want hun missie is: steeds in het openbaar te werken en niet in het verborgene. Want niet alleen enkele mensen maar alle mensen moeten kennis verkrijgen van het bovennatuurlijke werken en van de kracht, macht en heerlijkheid van Hem, Die Zijn schepselen niet in de duisternis wil laten verzinken en daarom een bovenmatig "licht" vanuit den Hoge zendt. En zulk een "licht" zal van Mij getuigen en daardoor van zich doen spreken, en als het straalt weet u dat u kort vóór het einde staat. Dat de meeste mensen nog maar een korte genadetijd gegeven is, want als naar hem niet geluisterd wordt en zijn vermanende roep zonder gevolg blijft is er geen redding meer voor de vermaterialiseerde wereld. Dan is het einde onherroepelijk gekomen zoals het verkondigd is in woord en geschrift.

Amen

B.D. Nr. 7604

21.05.1960

**De voorloper
Kennis over eerdere belichaming is niet dienstig**

U moet u niet in vermoedens verdiepen wiens geest u belichaamt, u die in de laatste tijd op aarde bent om Mij te dienen. Er is van Mij uit een sluier gespreid over dingen die voor uw weg over de aarde en voor uw missie niet van nut zijn, en daarom is u het weten onthouden in welke belichaming u eens over de aarde ging. (geen reïncarnatie ; opm. v/d uitg.) Het moet voldoende zijn te weten dat IK allen van grote kracht en genade voorzie die bereid zijn Mij te dienen. En dat in de eindtijd de activiteit van Mijn tegenstander zelfs zo geweldig is, dat er ook sterke lichtgeesten nodig zijn om tegen zijn activiteiten op te treden en standvastig te blijven wanneer het er op aan komt op aarde verlossend te werken. Meerdere lichtgeesten moeten in de grootste deemoed blijven om hun opdracht uit te kunnen voeren, omdat de tegenstander juist in hoogmoed en aanmatiging de zwakste plaatsen vindt en hier aangrijpt en hun missie dus

geschaad zou kunnen worden. En de mensen zijn allen in gevaar hieraan: aan zijn kenmerkende eigenschap en erfelijke kwaal, ten prooi te vallen. Daarom wordt van Mijn kant uit zulk een mogelijkheid ook niet bevorderd, maar IK zoek altijd een zodanige invloed uit te oefenen dat de mens in de deemoed blijft, omdat hij dan ook Mijn tegenstander kan weerstaan en niet in zijn vangnetten verstrikt raakt. Het is de mens niet van nut over zijn eerdere belichaming te weten, anders zou hem dit weten gegeven worden op het moment dat hij begint met de arbeid voor Mij en Mijn rijk.

Maar een mens zal daarvan afweten, voor hem zal het geen geheim zijn omdat hij de zwaarste opdracht moet uitvoeren in de laatste tijd, nml. als Mijn voorloper Mij aan te kondigen. Hij moet als roepende in de woestijn Mijn komst in de wolken aankondigen en zijn missie voor Mij met de dood bekopen. Maar dit te weten zal hem niet bezwaren omdat hij een sterke geest is die bewust de laatste belichaming op aarde aanvaard heeft, in het besef van de noodzakelijkheid van zijn opdracht die hij in diepste liefde tot Mij bereid is uit te voeren. Hij is een van de weinigen die met de dood bezegelt wat hij verkondigt. Hij heeft er de kracht voor omdat hij Mij liefheeft, Die hij eens niet helemaal herkend heeft en moest al eenmaal zijn leven laten voor Mij. (Johannes de dooper; opm.v/d uitg.) Maar hij is bereid duizend doden te sterven voor Mij en hij gaat daarom bewust deze laatste weg, bewust van zijn missie en herkomst. Deze zekerheid zal hij echter pas dan hebben als zijn laatste missie begint. Als hij, die tevoren in uiterste terughouding leefde in de openbaarheid naar buiten treedt. Wanneer zijn Godverbondenheid hem plotseling het heldere licht zal schenken, welke opgave hij op aarde heeft uit te voeren. En dan zal hij met vurige ijver van Mij spreken en ook alles doen om de mensen te wijzen op het einde en het laatste gericht. Hij zal openlijk en zonder schroom spreken tegen de machthebbers die hij niet vreest wegens hun macht. Hij zal ze openlijk brandmerken, omdat hij in hen de afgezanten van satan herkent tegen wie hij duidelijk te velde trekt.

En dat zal ook Mijn laatste teken zijn, want hij zal pas in de eindfase optreden - in de tijd van de geloofsstrijd die kort voor het einde gevoerd wordt. Wat men u ook zal vertellen, niet eerder is het de tijd van zijn werken op aarde dan dat deze geloofsstrijd zal ontbranden waarin de "lichten" helder zullen stralen die de mensen de weg wijzen die alle moeten gaan. En hij zal het "helderste licht" zijn dat zal stralen waar u het het minst vermoeden zult. Hij zal in lichtkracht alles overtreffen en daarom ook herkenbaar zijn voor allen die dat licht niet schuwen. Maar oefen u in geduld en wacht die tijd af, geef u niet over aan verkeerde vermoedens. Want u zult nog vaak misleid worden door Mijn tegenstander, want hij wil uw blikken afleiden om u van uw eigen missiearbeid af te brengen waarmee u bereid bent Mij als trouwe knechten te dienen. Laat u niet misleiden, u zult het ten duidelijkste inzien als de tijd gekomen is waarin zulke ongewone

dingen gaan gebeuren dat ook IK ongewoon moet ingrijpen om de Mijnen te hulp te komen. Want ook zij zullen geschokt worden in hun geloof door het optreden van Mijn tegenstander, als zij zich niet aan Mij vast houden en alles aan Mij overgeven in vertrouwen op Mijn juiste besturen. U zult dan ook Mijn wil in uw hart voelen, zodat u niet meer hoeft te vragen wat u nu doen moet. Mijn wil zal uw wil zijn en u zult niet anders kunnen handelen als volgens Mijn wil is, en ook weten dat u alleen Mijn wil door uw doen vervult.

Steeds weer roep IK u toe wees niet voorbarig en wacht af tot IK u roep, tot IK u Mijn wil in 't hart leg. Want u kunt ook door voortijdig handelen verstoren wat van tevoren moeizaam werd opgebouwd. Bedenk altijd dat de mensen allemaal nog te zwak zijn in het geloof, dat hun somtijds lichtere kost geboden moet worden opdat zij aan hun zielen geen schade lijden. Hun moet u alleen Mijn evangelie van de liefde prediken, echter niet zulke leerstellingen voorleggen die zij niet begrijpen kunnen. En daartoe behoort ook het weten over de belichaming van de lichtzielen omdat hun over 't algemeen het geloof ontbreekt aan een voortleven van de ziel. Deze mensen het optreden van de voorloper voor Mijn wederkomst nu al aan te kondigen is niet altijd even juist. Nemen zij echter Mijn evangelie van de liefde aan, dan zullen zij ook leren geloven en ook de voorloper herkennen als hij optreedt. Want tevoren zullen moeilijke gebeurtenissen voorafgaan en dan is er ook de scheiding der geesten te onderkennen. Mensen die voor of tegen Mij zijn, en daarmee overeenstemmend zal ook hun geestelijk inzicht zijn. Het zal niet lang meer duren, dan zullen al deze woorden voor u begrijpelijk zijn. Dan hoeft u niet te vragen maar zult u weten dat Mijn komst nabij is, omdat u dan hem herkent die Mijn voorloper was gedurende Mijn aardse tijd - en het ook nu weer zal zijn zoals het verkondigd wordt door woord en geschrift.

Amen

Dwaling over een meermalige incarnering van JEZUS

B.D. Nr. 8264

05.09.1962

Betreft de vraag over de incarnering van JEZUS

Mijn aardse missie heeft haar einde genomen met Mijn kruisdood, met Mijn hemelvaart. De algehele vergoddelijking van Mijn Ziel, Die eens als geschapen Wezen uit de Liefde van de Vader voortkwam en die iedere oergeest eenmaal moet bereiken, om als Evenbeeld van de Vader in alle volmaaktheid met Hem te

kunnen scheppen en werken, had plaatsgevonden. Maar Mijn Oerziel had tevens nog de bijzondere taak, de Vader – de Eeuwige Liefde Zelf – als menswording op aarde mogelijk te maken, dat wil zeggen de Eeuwige Liefde manifesteerde Zich in Mijn omhulling als JEZUS, en dus werd de Vader tot een zichtbare GOD voor alle door Hem eens geschapen wezens, die een bepaalde graad van volmaaktheid hebben bereikt, die een geestelijk schouwen toelaat. De menswording van GOD in JEZUS is een zo geweldig probleem, dat u, mensen, het niet zult begrijpen, zolang u op aarde vertoeft. Het was en is een daad, die nauw met de afval van de wezens van hun GOD en Schepper samenhangt. Maar één ding is zeker: dat Mijn Jezusziel Zich nauw met de Vader heeft aaneengesloten, dat Hij en IK één is en dat IK niet meer van de Vader gescheiden te denken ben en dat IK altijd de zichtbare GOD ben en blijven zal, tot in alle eeuwigheid.

IK kan nu wel in Mijn Godheid weer naar de aarde afdalen, dus aan een met Mij op zijn innigst verbonden mens verschijnen als JEZUS, zodat deze Mij herkennen kan als zijn Heiland en Verlosser, echter steeds slechts zichtbaar voor korte tijd, wanneer bepaalde beweegredenen aan zo'n verschijning ten grondslag liggen. Want IK heb u Mijn tegenwoordigheid beloofd en kan u deze aanwezigheid ook zichtbaar bewijzen. En net zo zal IK aan het einde verschijnen in de wolken, dat wil zeggen wel in Mijn Kracht en Heerlijkheid, echter verhuld, omdat ook de mijnen niet in staat zijn Mij Zelf in het helderste licht te verdragen.

Maar dat Mijn Jezusziel Zich weer incarneert, of Zich na Mijn kruisdood geïncarneerd heeft op deze aarde als mens, is in zoverre ondenkbaar, daar Ze volledig met de Vadergeest van eeuwigheid is versmolten en omdat een incarnering van de Jezusziel hetzelfde zou zijn als een incarnering van GOD in een mens. Iedere mens moet weliswaar de aaneensluiting met GOD tot stand brengen door de liefde - en dit is het hoogste doel van ieder mens - maar dit is geen incarnering van Mijn Jezusziel, zoals u haar begrijpt, dat JEZUS als mens weer over de aarde gaat. Mijn Jezusziel is en blijft met GOD verenigd tot in alle eeuwigheid en regeert en werkt in het geestelijke rijk, in het rijk van het licht, voor alle lichtwezens zichtbaar van aangezicht tot Aangezicht. Een verwekking in het vlees zou derhalve een hernieuwde menswording van GOD zijn, waartoe elke motivering ontbreekt.

Hoge en hoogste lichtwezens zullen steeds weer naar de aarde gaan voor een doel, die de hoogste graad van hun volkomenheid willen bereiken door de wilsproof op aarde. En deze mensen zijn meestal ook te herkennen aan een buitengewoon werkzaam zijn en een buitengewoon zware gang over de aarde. U zult dus uiterst voorzichtig moeten zijn, wanneer u mededelingen worden gedaan over een incarnering van JEZUS, want ook wanneer zich hoge en hoogste lichtwezens op deze aarde incarneren, zullen ze zelf zonder enig weten zijn over

hun herkomst, op de ene na, die Mijn komen zal verkondigen. Deze zal weten wie hij is, zodra de tijd is gekomen, wanneer hij zijn missie op deze aarde begint.

Maar u wordt vaak op een dwaalspoor gebracht door het werkzaam zijn van Mijn tegenstander, wanneer u bij een mens deze of die belichaming zult aannemen, ook wanneer diens leven helemaal geleid wordt naar Mijn Wil, want zo'n weten over de geest, die zich in diegene heeft geïncarneerd, is niet dienstig voor uw voltooiing en kan steeds alleen maar tot verkeerde gevolgtrekkingen leiden, echter nooit een geestelijke voordeel opleveren, omdat u dan toch aan een zekere geloofsdwang zou zijn onderworpen, terwijl u in het leven op aarde geheel vrij zult moeten beslissen.

Amen

B.D. Nr. 8750

11.2.1964

**Was de Ziel van JEZUS al voor de menswording
van GOD geïncarneerd?**

En steeds weer wil IK u Mijn liefde openbaren, door u met een weten vertrouwd te maken, dat u gelukkig maakt, omdat het als een helder licht u zaken onthult, die tevoren in het donker lagen – en omdat uw graad van inzicht weer groter wordt, wat ook een rijp worden van de ziel betekent. Want steeds zal en moet de liefde ten grondslag liggen aan het toesturen van Mijn Woord. IK zou u niet kunnen aanspreken als er geen bepaalde graad van liefde aanwezig zou zijn en deze liefde dus zal het licht van het inzicht steeds helderder in u doen stralen. Steeds houden u nog vragen bezig, die alleen IK u kan beantwoorden, omdat alleen IK deze gebieden ken, waarin u een blik wenst te werpen:

Alle hoge, niet eens gevallen geesten, incarneren zich op de aarde om ook de gang door de diepte te gaan ten behoeve van het bereiken van het hoogste doel: het kindschap GOD's. En met dat doel moeten ze in het vlees over de aarde gaan, ze belichamen zich als mens en leggen de weg van dit aardse leven af net als iedere eens gevallen oergeest. Ook zij moeten de strijd voeren en alle verzoeken weerstaan die hun van de kant van Mijn tegenstander worden gebracht. Ze moeten dus in waarheid “door de diepte” zijn gegaan, om dan – wanneer ze worden teruggeroepen – als kind van GOD terug te keren naar Mij, hun Vader van eeuwigheid. En te allen tijde zijn er lichtwezens naar de aarde afgedaald om de mensen bij te staan, die als eens gevallen wezens hun terugkeer naar Mij moeten bereiken. De liefde van deze lichtwezens is erg sterk en diep,

dat ze voortdurend tot helpen bereid en er steeds maar op bedacht zijn Mij Mijn verloren kinderen terug te brengen. En IK houd hen niet tegen, wanneer ze naar de aarde willen afdalen, om hulp te brengen die altijd nodig is. Maar steeds waren het wezens die van Mij waren uitgegaan, het waren schepselen in hoogste volmaaktheid, doorstraald met Mijn Liefdelicht, die in dezelfde wil met Mij zowel in het geestelijke rijk werken alsook op aarde, wanneer ze ten behoeve van een missie naar de aarde gaan. Er is ook geen lichtwezen, dat zich uitsluit van zo'n missie de bewoners van de aarde licht te brengen.

En zo ook was de Ziel, Die als Mens JEZUS op aarde het werk van verlossing volbracht, zo'n Lichtgeest, in het allereerste begin van Mij uitgegaan als Liefdelichtstraal, Die IK een zelfstandig leven gaf. Deze Geest had een heel bijzondere missie op zich genomen, omdat Hij vanaf het allereerste begin kon afleiden, dat de gevallen wezens Hem nodig hadden, omdat Hij vanaf het allereerste begin zag, dat de eerste mens zou falen en Hij daarom als "Mens JEZUS" de mensheid hulp wilde brengen. Hij was wel van begin af aan ook bezig met het scheppen van de materiële wereld, want Mijn Wil en Mijn Kracht stroomden over in al die wezens, die Mij trouw gebleven waren en daarom als zelfstandige wezens werkzaam waren in de oneindigheid. Ook deze Ziel is naar de aarde afgedaald (ook Zijn Ziel heeft Mij tevoren al als Lichtgeest gediend) en Ze bracht de verbinding tot stand van de mensen met GOD, dat wil zeggen Ze kwam als Lichtgeest naar de mensen en IK Zelf kon door deze Ziel Mij nu tegenover de mensen uiten in het Woord. Die Lichtgeest was dus voor Mij een omhulling, echter niet lichamelijk, hoewel voor de mensen tijdelijk zichtbaar, maar niet voortdurend, zodat Hij niet als "mens" over de aarde ging, maar alleen onder de mensen werkte schijnbaar in dezelfde lichamelijke substantie, en toch een geestelijk Wezen was en bleef, Die weer uit het oog verdween van diegenen die Hij hulp bracht door onderrichtingen en toespraken.

Er zijn ook wel stoffelijke belichamingen geweest door deze hoge lichtwezens op aarde, die steeds als afgezanten van Mij Zelf de mensen ook Mijn Wil verkondigden, want het was nodig dat hun opheldering werd gegeven, waarom zij in hun zielenood op aarde leefden en welk doel hun aardse leven had. Toch moet er een onderscheid worden gemaakt juist tussen een leven op aarde als mens van een lichtwezen of een zichtbaar worden van een lichtgeest door Wie IK Zelf Me kenbaar heb gemaakt. Dan was deze lichtgeest niet Mijn zichtbare uiterlijke omhulling – zoals dit de Mens JEZUS is geweest, maar hij diende Mij er alleen toe dat Mijn Woord tot de mensen op een natuurlijke manier kon doordringen, want IK zou ook rechtstreeks uit de hoge de mensen hebben kunnen aanspreken, maar dan was het met hun wilsvrijheid gedaan. Dus bediende IK Me steeds van een uiterlijke vorm, die zowel een lichamelijk mens als ook een geestelijk mens kon zijn. De eerste echter leidde zijn bestaan als

mens op de aarde terwijl de tweede maar tijdelijk voor de mensen zichtbaar was, omdat dezen dringend Mijn aanspreken nodig hadden.

Wanneer dus nu van een herhaaldelijke incarnatie van de Ziel JEZUS vóór Mijn Menswording in Hem wordt gesproken, dan zult u steeds alleen maar een geestelijk verschijnen kunnen aannemen, in Wie IK Zelf – de Liefde – Mij aan de mensen kenbaar heb gemaakt en Me dus een geestelijke omhulling uitkoos om Me aan de mensen te laten verschijnen. Een vleselijke belichaming daarentegen van de Ziel van JEZUS heeft vóór Mijn Menswording niet plaatsgevonden, hoewel IK Me Zelf door Mijn Woord ook door een mens kon uiten wanneer deze dus uit het lichtrijk naar de aarde was afgedaald. De Ziel van JEZUS was uitverkoren om Mijn Menswording op aarde mogelijk te maken en deze Ziel was waarlijk de hoogste Lichtgeest, Die als eerstgeboren Zoon van Mij, dat wil zeggen uit Mijn Kracht en de wil van diegene die Mijn overgrote liefde als eerstgeschapen wezen buiten Mij had geplaatst, was uitgegaan. IK Zelf als de eeuwige Geest GOD's heb Me alleen in JEZUS gemanifesteerd, in deze hoogste Ziel van het lichtrijk. Maar Deze heeft Mij als Lichtgeest ook al eerder geholpen om Mij het toespreken tot de mensen mogelijk te maken, die echter ook een hoge graad van rijpheid hadden, die het Mij mogelijk maakte, hun zo'n Lichtwezen te sturen, door Wie IK Zelf rechtstreeks kon spreken.

Maar dat ook eindeloos veel lichtwezens tevoren als mens waren belichaamd, die eveneens de verbinding van de mensen met Mij in stand hielden, die hun Mijn Woord brachten, die als het ware als spreekbuis voor Mij op aarde vertoefden, is als waar aan te nemen, mag echter niet tot verkeerde denkbeelden leiden, omdat de Ziel van JEZUS voor Mijn Menswording was uitgekozen, daar Ze Zich vanaf het allereerste begin voor dit werk van erbarming had aangeboden in het besef van het falen van de eerste mensen. Het is verkeerd te zeggen, dat IK Me als "GOD" al vaker heb geïncarneerd. Want Mijn Menswording in JEZUS is en blijft een eenmalige daad, die de mensheid niet en de lichtwereld ook nauwelijks kunnen begrijpen, die zijns gelijke nooit eerder en ook nooit erna zal kunnen vertonen. Want JEZUS was niet één van de velen, integendeel, Hij was Diegene, Die voor u, mensen, en voor alle wezens van het lichtrijk tot een zichtbare GOD zou worden. Die IK Zelf Mij tot Omhulling koos, Die eeuwig zichtbaar moest blijven. En dit Wezen had een uitzonderingspositie, want Zijn liefde was - als eerste door Mijn en Lucifer's liefde uitgestraalde Geest - zo onmetelijk diep, dat Hij alleen voor Mijn Menswording in aanmerking kwam en daarom ook een eerdere gang als mens over deze aarde was uitgesloten, maar dit echter niet uitschakelt, dat ook Hij deel had aan de schepping van de materiële wereld, omdat Hij op de hoogte was van Mijn plan van het terugvoeren (van de gevallenen) en Hij steeds geheel en al op Mijn Wil inging en deze ook kon uitvoeren als Wezen vol van licht en kracht. Dit Wezen stond in zo'n nauwe verbinding met Mij, dat de volledige eenwording met Mij

kon plaatsvinden, dat Hij en IK één moest zijn, omdat IK in Hem en Hij in Mij geheel opging en dit dus het geheim van Mijn Menswording in JEZUS onthullen zal, zodra het wezen weer de graad van licht heeft bereikt, waarin hem het helderste inzicht eigen is.

Amen

B.D. Nr. 8751

12.02.1964

Weerlegging van de onjuiste opvatting over de incarnering van JEZUS

IK wil steeds alleen de twijfels wegnemen, die in uw hart binnensluipen, wat echter goed is wanneer ze opduiken, omdat u dan pas opheldering kan worden gegeven. Want een mens die gelooft in de waarheid vast te staan en er nooit naar verlangt, kan ook niet worden onderwezen. En steeds weer zal er door Mijn Wil een of andere gelegenheid zijn, die u dus zal laten twijfelen en waardoor u innerlijk wordt aangespoord vragen te stellen. En er zijn veel onjuiste meningen verbreid, die deels door verkeerde onderrichting, deels door onbegrip zijn ontstaan en deze wil IK dus rechtzetten. En daarbij hoort ook de veelvoudig verkondigde opvatting van een meermalige incarnatie van de Ziel van JEZUS vóór Mijn Menswording in Hem, die als verklaring heeft, dat de mensen niet op de hoogte zijn van het werkzaam zijn van de lichtwereld op aarde. Pas wanneer hen alle samenhang duidelijk is, blijven ze voor zulke verkeerde leerstellingen ongevoelig en wijzen ze deze af in het bewustzijn, het juiste inzicht te hebben. En daarom moet elke samenhang steeds weer aan de mensen worden duidelijk gemaakt, wat IK ook steeds doe. Want IK, als de Eeuwige Waarheid, zal de mensen steeds de waarheid toezenden en elke onjuiste leerstelling weerleggen en motiveren.

De lichtwezens, die Mij dus trouw zijn gebleven bij de afval van Lucifer met zijn aanhang, zijn onophoudelijk werkzaam met Mij en in Mijn Wil. Hun bezigheid in het geestelijke rijk is u niet begrijpelijk te maken, maar ze hebben deel aan het ontstaan van scheppingen van de meest verschillende aard, omdat ze zich onophoudelijk inzetten om het gevallene allerlei mogelijkheden te verschaffen om vooruit te gaan, want hun grote liefde zet hen er voortdurend toe aan, verlossend bezig te zijn. Ze dalen ook zelf af naar de aarde, wanneer de geestelijke nood van de mensen dit vraagt. Dit alles is u al meerdere malen uitgelegd. Maar u leeft in een tijd, waaraan al vele perioden van ontwikkeling zijn voorafgegaan. En steeds heeft de lichtwereld al eraan meegewerkt, de ontwikkeling van de mensen vooruit te helpen. En er waren ook tijden, waarin IK

Zelf, als Eeuwige Liefde, Me bekommerde om de mensen, die zelf in hun hart liefde hadden ontstoken, die dus wel naar hun wezen op de weg waren, die terugkeert naar Mij, maar waar door de hen nog belastende oerschuld nog de wijde kloof bestond, die pas door het verlossingswerk van JEZUS is overbrugd. Toch was Mijn Liefde bezorgd om hen, dat ze niet aan de verzoeken bezweken, die Mijn tegenstander steeds weer gebruikte, om hen aan zich vast te binden. En dus maakte IK Zelf Me aan hen bekend door Mijn aanspreken.

IK kwam naar de mensen van deze aarde in het Woord en het Woord weerklonk door een lichtgeest, die alleen voor dit doel naar de aarde afdaalde, zodat de mensen het Woord van de Vader konden vernemen, omdat IK Zelf niet zichtbaar was voor de mensen. Maar deze lichtgeest bleef ook alleen voor de mensen zichtbaar, zolang IK Me door hem wilde uiten. Het was dus niet een als mens belichaamd lichtwezen. Het was wel een niet gevallen oergeest, echter ging deze oergeest niet over de aarde met het doel het kindschap GOD's te bereiken, dat met een missie was verbonden, maar hij was enkel voor de mensen een duidelijk zichtbare uiterlijke vorm voor "Mijn Woord", dat ze als van mens tot mens gesproken moesten horen, maar dat niet dwingend op hen mocht inwerken. Daar IK Zelf "het Woord" ben, kwam IK dus Zelf naar de aarde tot hen, wier hart vol liefde was. En IK gaf Me nu de vorm van een lichtgeest, die echter niet lichamelijk op aarde als mens was geïncarneerd, doch weer alleen maar werkzaam was als zuivere geest, in wiens macht het lag, zichzelf aan de mensen zichtbaar voor te stellen, of ook wel de vorm uit eigen wil weer op te lossen. En zo verbleef IK meermaals bij de mensen. En ook de Ziel van JEZUS, de meest met liefde vervulde Geest, Die uit Mij was voortgekomen, diende Me, dat Mijn Woord door Hem kon klinken, dat Hij dus schijnbaar als mens onder de mensen vertoefde.

De daad van Mijn Menswording in JEZUS was echter een gebeuren van zo'n buitengewone betekenis, dat dit ook moet worden uitgelegd. Want IK koos Me daarvoor de hoogste en meest volmaakte Lichtgeest, Wiens overgrote Liefde Hem deze belangrijke positie gaf. En deze Geest nam daarom voor de eerste keer een menselijke belichaming op Zich, toen Hij Mij, de hoogste en meest volmaakte Geest in de oneindigheid, als omhulling moest dienen, omdat Mijn Menswording in Hem een eenmalige gebeurtenis is geweest en blijven zal. Een incarnatie tevoren als mens kon dáárom niet mogelijk zijn, omdat zo'n mens-zijn al een verblijf in het gebied van Mijn tegenstander vereiste, die nog grote macht had, omdat de oerzonde nog niet teniet was gedaan en dus ook de machten der duisternis zich aan Zijn Ziel zouden hebben gehecht, die Hij wel ook van Zich af kon schudden, maar nog niet zou hebben kunnen losmaken, omdat daar het werk van de verlossing voor nodig was. Maar waar IK Mij Zelf wilde manifesteren, mocht nog geen duister wezen zijn krachten hebben beproefd en er mocht ook geen daad van liefdeloosheid aan vooraf zijn gegaan - ook niet het afweren van

het ongeestelijke, dat echter niet kon worden verhinderd - want een belichaamd lichtwezen kan zich niet aan de duisternis uitleveren.

Al deze gebeurtenissen zijn begrijpelijk, wanneer het verlossingswerk van JEZUS CHRISTUS in aanmerking wordt genomen, dat pas de oerschuld van de gevallen wezens had gedelgd. Maar een incarnatie als mens zal steeds vooropstellen: óf een gevallen oergeest te verlossen, óf een niet gevallen oergeest de weg door de diepte mogelijk te maken, die hem tot een kind GOD's zal laten worden. Maar de Ziel van JEZUS was de zwaarste missie voor deze gang over de aarde toebedacht. Ze heeft vrijwillig het grootste leed op Zich genomen, waartoe echter de Liefde Haar de kracht gaf, Die Zijn Ziel in hoogste mate vervulde. Ze bevond Zich al voor dit afdalen naar de aarde in hoogste volheid van licht en was dus in waarheid "Mijn Zoon, in Wie IK Mijn welbehagen had". Alleen in zo'n Ziel kon IK Me Zelf belichamen. Alleen in Hem was deze "Menswording GOD's" mogelijk; alleen Hij kon Zich geheel samensmelten, dus één zijn met Mij.

Amen

Over de wederkomst van CHRISTUS

B.D. Nr. 3768

12.05.1946

Het tweede nederdalen van CHRISTUS

Mijn nederdalen uit de hoge op aarde gebeurde in een tijd van algehele ontwrichting van het denken, in een tijd van grootste liefdeloosheid en diepst ongeloof. Het gebeurde in een tijd, waarin de mensheid totaal van GOD verwijderd was. Toen kwam IK Zelf naar de aarde, om de mensen hulp te brengen in hun geestelijke nood. Niet de aardse noodtoestand van afzonderlijke mensen bracht Mij daartoe, maar alleen de geestelijke nood, want deze betekende een zekere ondergang voor eeuwige tijden. IK kwam Zelf bij hen, omdat het geschreven woord zonder uitwerking bleef op hun hart. Dus kwam IK Zelf en bracht hen het Woord door de mond van de Mens JEZUS, in Wie IK verblijf nam en door Wie IK dus sprak, omdat zonder Mijn Woord niemand zalig kan worden. En zoals het ten tijde van Mijn komen uit de hoge op aarde was, zo is het weer op de aarde. Er is dezelfde grote geestelijke nood. Het is een toestand zonder hoop voor de mensheid, als haar geen hulp wordt gebracht. De liefdeloosheid heeft de overhand gekregen, het geloof is verstard en het geschreven woord heeft geen

betekenis meer voor de mensen, want ze geven er geen gestalte meer aan en kunnen zich daarom ook niet zelf bevrijden uit hun nood.

En weer kom IK daarom naar de aarde, alleen vertoef IK nu in de Geest onder de mensen, zoals IK heb verkondigd, dat IK bij de mijnen blijf tot aan het einde van de wereld. IK ben in de Geest bij hen en geef Me in hen te kennen door de Geest. IK breng hen weer Mijn Woord. IK spreek tot de mensen en die van goede wil zijn, zullen Mijn Woord ook kunnen herkennen. En wat is wel begrijpelijker, dan dat IK de mensen niet zonder hulp laat? En hoe anders kan hen hulp worden geboden, dan dat IK Zelf tot hen spreek?

En daartoe moet IK Me van een mens bedienen, IK kan alleen door de mond van een mens spreken, om de toestand van de mensen niet erger te maken, dat wil zeggen hun vrijheid om te geloven van hen af te nemen, wat elke verbetering van hun geestestoestand zou uitsluiten. Mijn Woord moet de mensen weer worden gebracht in alle zuiverheid, zoals het van Mij Zelf uitgaat, opdat het ook bij de mensen werkzaam kan worden. En omdat IK Zelf het Woord ben, kom IK Zelf naar u toe, IK vertoef geestelijk onder u. IK daal weer af naar de aarde om hulp te brengen. En als IK tot u spreek, stel IK u ook in kennis van de tijd, die u tegemoet gaat. Want IK wil, dat u op de hoogte bent van de grote verantwoordelijkheid, die u voor uw ziel draagt. Daarom spreek IK tot u, IK wijs ook op het einde. IK spoor u aan en waarschuw u, IK geef u raad en opheldering over alles, wat te weten nodig is. En Mijn tegenwoordigheid is onweerlegbaar voor ieder denkend mens. Wie in Mij gelooft zal ook nooit meer een verbinding van de Schepper met datgene wat Hij heeft geschapen kunnen ontkennen, dus zal het voor hem ook vanzelfsprekend zijn, dat IK overal vertoef, waar men zich niet tegen Mijn aanwezigheid verzet. En hij zal ook geloven, dat IK Mijn tegenwoordigheid de mensen wil bewijzen door Mijn Woord, Dat rechtstreeks van Mij uitgaat en dus van Mij getuigt.

IK ben in het Woord bij u, het is Mijn tweede nederdalen uit de hoge op aarde, dat IK heb voorspeld, dat dit zal plaatsvinden voor het einde. En dus zult u ook met zekerheid dit einde kunnen verwachten, want IK Zelf duidde u de tekens aan, die aan de laatste tijd voorafgaan. En alles zal worden vervuld, wat IK heb verkondigd in Woord en geschrift, want Mijn Woord is waarheid en zal het blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

B.D. Nr. 4783

19.11.1949

Het zichtbare verschijnen van de Heer

U, die de Mijne bent wil IK een teken geven voordat IK in het wereldgebeuren ingrijp terwille van de redding der dwalende zielen. IK zal u het bewijs leveren dat al Mijn voorspellingen vervuld worden. IK zal Me laten zien maar aan een ieder op een andere wijze. Wie oplet weet dat IK het ben Die tot hem komt, ofschoon IK een vorm kies die zich aanpast aan de omgeving en zich niet op een ongewone wijze vertoont. IK wil tot een ieder van u komen die Mij wil dienen, en voor het verspreiden van Mijn woord zorg draagt. IK wil Zelf tot u komen om uw geloof te versterken, opdat u het hierna komende kalm verdraagt en uw medemenssen helpend kunt bijstaan. Want in de algemene opschudding moet u Mijn dienaren rustig en bezonnen zijn om overal hulp en troost te kunnen verlenen waar de nood groot en hulp nodig is. En wie Mij dan dadelijk herkent zal door Mijn tegenwoordigheid gelukkig zijn. Bewust zal hij iedere uiting van Mij ondervinden als een gave van overgrote liefde en zijn hart zal evenzo in liefde ontgloeien. Mijn kracht zal zo op hem overgaan dat hij bekwaam is alles tot stand te brengen wat hij maar zou willen.

Niet allen zullen Mij herkennen, doch velen zullen bemerken dat er een buitengewoon Iemand tegenover hen staat, Wiens woord zij onvoorwaardelijk als waarheid aannemen. Pas op het laatst herkennen zij Mij bliksemsnel en jubelen en prijzen Mij als IK hen verlaten heb en toch als een onuitwisbaar beeld in de harten achter blijf bij allen die IK met Mijn tegenwoordigheid verblijd heb. En zodoende zullen zij Mij in het hart weervinden, ook als IK voor hen lichamelijk niet meer zichtbaar ben. Zij zullen voortdurend kracht kunnen putten en ijverig de arbeid voor Mijn rijk kunnen verrichten als IK gesproken heb uit den Hoge, en de mensen daardoor in uiterste nood gekomen zijn. Dan zullen de Mijnen veel werk aantreffen, en IK zelf zal hen helpen. IK zelf zal door de Mijnen tot allen spreken die Mij horen willen en die de woorden der Mijnen geloof schenken. IK zal tot hen spreken en u zult van Mij getuigen. U zult van Mijn verschijnen gewag maken en hun met levendige woorden vertellen wat u in uw hart voor Mij voelt. U zult daardoor velen winnen omdat de nood groot is en de mensen voor iedere opheldering, voor iedere troost en hulp dankbaar zijn. En u zult voor Mij en Mijn rijk arbeiden omdat u zich gedreven voelt door Mij, IK Die in uw harten ben en Die u nooit meer verliezen zult als u Mij eenmaal aanschouwd heeft.

Wat het Mijne geworden is laat IK eeuwig niet meer los. Daarom kom IK tot de Mijnen in de tijd voor het einde en zij zullen Mij herkennen, want de liefde zegt hun Wie IK Ben. En naar gelang hun liefde is, is ook hun zaligheid bij Mijn aanblik. Wie Mij in de ogen kijkt wordt door een onvergelykbaar gevoel doorstroomd, zodat hij in Mij meer dan alleen maar een mens herkent. Wie nog

zwak is in geloof en liefde en toch naar Mij streeft uit eigen wil zal Mij niet dadelijk herkennen, doch Mijn woorden zullen hem ontroeren en het vuur van de liefde in hem ontsteken. Dan herkent hij Mij soms pas als IK hem reeds verlaten heb, als IK lichamen niet meer bij hem ben. IK kom als mens midden onder u, maar voor uw ogen kies IK een omhulling die IK evenzo snel weer oplos om voor u onzichtbaar te zijn. - Want door Mijn verschijnen wil IK u allen kracht doen toekomen, opdat u Mij trouw blijft en volhardt. Er zal grote kracht nodig zijn die u alleen niet op kunt brengen, maar IK ken de Mijnen en laat ze niet meer aan Mijn tegenstander over. Geloof daarom steeds aan Mijn hulp en vertrouw er steeds op. Hoe groter de nood is des te nader ben IK u, u die Mij lichamen aanschouwen zult. Dan weet u echter ook dat spoedig het uur gekomen is waarin IK Mij aan allen openbaar die niet geloven willen en toch niet zonder kennis zijn dat het einde nabij is. Dan is ook spoedig de tijd afgelopen die IK de mensen ter verlossing heb toegemeten. En dan komt de dag van het einde en daarmee het laatste gericht, zoals het verkondigd is in woord en geschrift.

Amen

B.D. Nr. 8743

03.02.1964

Opheldering over de komst van de Heer

IK wil u een geestelijke informatie geven wat voor uw ziel tot heil zal zijn en IK wil u een gebied ontsluiten dat u nooit zonder het werken van Mijn Geest betreden kon. IK wil u in een wereld binnen voeren waarin alleen de geestelijk ontwaakte mens inzage kan hebben, omdat reeds een zekere kennis over feiten voorwaarde is die de mens anders volledig onbekend zijn. IK heb u beloofd naar de aarde terug te komen wanneer de dag van het einde gekomen is, maar deze belofte heeft in u mensen de meest verschillende opvattingen doen ontstaan. Maar de ware verklaring vond u niet, want Mijn wederkomst wordt zo verschillend voorgesteld evenals de wegneming der Mijnen wat de tijd betreft, verschillend aangenomen, waardoor er totaal verkeerde opvattingen zijn ontstaan die IK dus verbeteren wil.

Mijn wederkomst naar de aarde zal niet lichamen plaatsvinden, zo, dat Mijn voet deze aarde zal betreden maar in een Geestelijk Lichamen zal IK met Mijn gevolg van Hoogste Lichtwezens verschijnen, en door allen te zien zijn die van Mij zijn. Doch nooit kan die mens Mij in alle Heerlijkheid zien die zich aan

Mijn tegenstander verkocht heeft, want de duisternis kan het Licht niet zien omdat die mensen geheel zouden vergaan daar zij dat Licht dat uit Mij straalt niet verdragen kunnen. IK zal dus naar de aarde komen maar ook voor de Mijnen nog verhuld in de wolken. Maar zij zullen een overvloed aan licht verdragen kunnen en Mij hoogst gelukkig toejuichen, als zij Mij met de grote heerschaar van Engelen aanschouwen, want daarvoor zal IK hun de ogen openen.

Het is dus verkeerd te zeggen; allen zullen Mij zien als IK kom te oordelen de levenden en de doden, want dat oordeel zal op een andere manier gebeuren dan dat zich een ieder persoonlijk voor Mij moet verantwoorden. IK ken elke ziel afzonderlijk en IK weet bij wie ze behoort. En omdat het laatste gericht op aarde daarin bestaat dat de gehele aarde omgevormd en opgelost wordt in haar afzonderlijke scheppingen opdat al het geestelijke vrij wordt om tot nieuwe omvormingen te komen, betekent deze oplossing ook de dood van de mensen die in hun laatste beproeving faalden en zichzelf aan Mijn tegenstander in eigendom gaven. Dezen dus zien de dood voor ogen en kunnen hem niet ontvluchten, en er zal een grote ontzetting losbarsten onder de mensen.

Maar voordat het laatste vernietigingswerk plaatsvindt zullen de Mijnen weggenomen worden en IK zelf zal komen om ze te halen. Zij zullen Mij mogen aanschouwen als IK van Omhoog tot hen neerdaal, zij zullen de handen verlangend naar Mij uitstrekken in jubel en in vurige liefde tot Mij en IK zal ze tot Mij trekken. IK zal ze weghalen en ze ten Hoge heffen, en zij beleven een gebeuren dat de wetten der natuur geheel tegenspreekt. En deze jubel der Mijnen wordt door de medemensen vernomen. Wat zij eerst niet verklaren kunnen omdat zij zelf niets zien en daarom door een zekere bangheid gegrepen worden, die aanwakkert tot de grootste angst en ontzetting als zij dat plotselinge verdwijnen der Mijnen bemerken en zij er geen verklaring voor kunnen geven dat de Mijnen onbereikbaar zijn. Er zal wel een stralende helderheid te zien zijn die echter door deze mensen als ondraaglijk gevoeld wordt, maar zij zullen geen lange tijd meer tot overdenken hebben omdat het einde spoedig volgen zal. Want de stralende helderheid zal wijken voor een ondoordringbare duisternis die de mensen tot vertwijfeling brengt. En dan vinden erupties plaats, breken branden uit en de aarde scheurt zodat geen mens zich redden kan en door de aarde verslonden wordt.

Er is niet veel tijd tussen het wegnemen der Mijnen en dit laatste vernietigingswerk, want de wegneming zou voor de achtergebleven mensen een geloofsdwang betekenen en zou helemaal geen waarde hebben, want een vrije beslissing was dan uitgesloten. Daarvoor hadden de mensen voordien tijd genoeg, zij werden voortdurend vermaand en gewaarschuwd en een ieder die

voordien nog tot bezinning komt wordt nog aangenomen en voor de ondergang der aarde opgeroepen, opdat hem in het hiernamaals nog hulp geboden kan worden. Deze daad van de wegneming is een geheel onnatuurlijke gebeurtenis, maar IK kan de wetten der natuur opheffen omdat ze geen mens meer tot nadeel zijn voor zijn ziel. Mijn komst in de wolken betekent dus geen geloofsdwang omdat ieder mens die Mij aanschouwt reeds de rijpheid van ziel verkregen heeft, zodat hij alleen de vervulling beleeft van wat hij vast geloofde en daarom Mij dagelijks verwachtte.

Het was zelden mogelijk over deze gebeurtenis de mensen een ware verklaring te geven omdat zij allen zich er reeds een beeld van gemaakt hebben, en van hun voorstellingen niet willen afwijken. Maar de wegneming kan onmogelijk reeds lange tijd tevoren plaatsvinden omdat zulke voorvallen buiten de wet om, de mensen tot anders denken zou dwingen - want het betekent het einde van deze aarde en voor alle nog levende mensen ook het einde. Ook de Mijnen zullen het beleven maar in een toestand waarin hun ieder leed bespaard blijft ofschoon zij het gebeuren kunnen volgen omdat dit Mijn wil is. Want daar zij gelovig zijn kunnen zij ook Mijn Macht en Heerlijkheid beleven. En zij zullen ook de grote heerschaar van Mijn Engelen om Mij heen mogen zien en daardoor nu ook geschikt zijn als stamouders de nieuwe aarde te bevolken, die voor Mij ook maar het werk is van een ogenblik wanneer IK al het vrij geworden geestelijke weer een uiterlijke vorm wil geven tot verdere uitgroei.

Maar de mensen zelf is ieder tijdsbegrip ontnomen tot zij weer naar de nieuwe aarde gebracht worden, ofschoon zij nog hun oude vleeselijk lichaam bezitten dat echter al zeer vergeestelijkt zal zijn. Dit moet ook vermeld worden om de onjuiste opvatting te weerleggen dat de nieuwe aarde enkel door geheel vergeestelijkte wezens bewoond zal zijn, want de nieuwe aarde zal opnieuw weer als verblijfplaats van het geestelijke, voor een ontwikkeling omhoog dienen - daarom zullen de oude wetten ook weer voor de nieuwe aarde hun geldigheid hebben. De opwaartse weg van het gevallen door de schepping zal verder gaan en het geestelijke zal weer als mens de laatste wilsbeproeving af moeten leggen. Wat aanvankelijk ook tot een goed resultaat zal leiden omdat de verleidingen van de kant van de tegenstander wegvallen daar hij voor een lange tijd gekluisterd is en omdat de mensen met liefde vervuld zijn. Zij zullen daarom de directe verbinding met Mij tot stand brengen en daardoor ook zeer snel tot een volmaakte ontwikkeling komen. U moet uzelf dus niet door verkeerde opvattingen laten misleiden om de arbeid aan uw ziel te veronachtzamen of uit te stellen, want er wordt aan die dag vastgehouden waar IK zal komen in de wolken, en met deze dag ook het laatste gericht op deze aarde.

Amen

